

„A világ legjobb sámfája“
FÖLDVÁRY IMRE
 férfi divat és fehérenemű raktárában. **párja**
 Budapest, IV., Koronaherezeg-utca 11. sz. és VIII., Kerepesi-út 9. 7578
 Férfi ingek, Jäger-árak, vadász és sport-czikkék dús választékban kaphatók.
 Kesttyük és Nyakkendők.

Üdvös tanács.
 Köhögésnél, rekedtségénél, a torok és légzési szervek működési zavarainál **Egger** biztos hatású
MELLPASZTILLAI
 veszedék. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadozoz 25 kr.)
 A gyomor rendetlen működésénél radikális hatásnak bizonyultak 7530
Egger Szóda-Pasztillái.
 (1 doboz 30 kr.) Mindkét szor kapható minden gyógyszerárban. — Fő- és székhelyénél raktár Magyarországon:
„Nador“ gyógyszertár Budapest, Váci-körút 17. sz.

Élő sövény.
 Gleditschia (koronatóvis, krisztustóvis vagy tuskélepényfa). Valamennyi sövénynövény között legelő, gyorsan fejlődik, nem csemetézik (mint akác, orgona stb.) sűrű, izmos (10—15 cm. ágas) töviseivel ember és bármilyen állatnak ellentáll, főlegénye, hogy agyag, homok, meszes, köves, szikes stb. talajban kitűnően diszlik. Szőlők, kertek, legelők, udvarok, majorok stb. körülkerítéséhez felülmulhatlan, legelőcsőbb örökös sövényt képez. Ezer darab csemete elegendő kétszáz méterre. Minden megrendeléshez rajzokkal ellátott nyomtatott útítési és kezelési utasítás mellékeltek.
Arjegyzekek és ismertetés ingyen és bérmentve.
 Czim: 7596
„Érmelleki első szőlőoltvány-telep“
 Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

Csecsemők mesterséges táplálása
 dr. Székely tanár legújabb szabad tejszterilizáló aparatusai
 Eredeti gyártmány ára 13 frt.
 Valamennyi ezek gyermekgyógyasoknál és betegpolgárok a legszolidabb kivitelben és legelőcsőbb árak mellett. 7474
KELETI J.-nél,
 BUDAPEST,
 IV. Koronaherezeg-utca 17.
 Kimerítő árjegyzekek ingyen.

Dohányzók!
Czigaretták
 papír nélkül!
MOPS
 SUPERIORES
 Tollszipóka szivarkák szabadalm. szűrővel.
BAYONETAS
 Arjegyzekek díjtalanul küld. 7349
EGGIMANN & HEDIGER, BIEL Schweiz.
 Veszérgyűzők Magyarországra részére:
 Weiss és Langer cég Budapest, VI. Szerecsen-utca 8.

Vérszegények és lábbadozók
Serravallo Chinabort vassal igyanak.
 1/2 liter Ára 1 frt 20 kr.
 1 liter Ára 2 frt 20 kr.
 Készíti Serravallo gyógyszerész Triestben.
 Pompás ízt, a mért a gyermekek is igen szivesen iszadják. Sokszor kitüntették. Minden gyógyszerárban kapni.

CZERNY-féle
TANNINGENE
 a legjobb, kipróbáltan ártalmatlan
hajfestőszer
 haj- és szakál-, valamint szemöldökfestésére, melyek a leggyorsabb módon, már egyszeri használatnál is egész biztosan visszanyerik azon kifogástalan, fényes szőke, barna vagy fekete természetes színt, a melytől megőszülés előtt bírtak, a mely sem szappannal való mosással, sem a szőftűzőben meg nem fakul. Ára 2 frt 50 kr.
 Törvényesen védett, lelkismeretesen megvizsgált és valódi minőségben kapható
Anton J. Czerny ezégnél, Bécs,
 XVIII., Carl Ludwigstrasse 6 (saját házában). Székhelye postai útiúttól. Prospektus ingyen és bérmentve. Raktár a nagyobb gyógyszerárakban és illatszer-üzletekben. 7551
 Veszérgyűzőség és magyarországi főraktár: Budapest **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerárban.

AKI Vesz
 praktikus, az
 gyapjas szövetek öltönyök, felöltők, egyenruhák és ruháinak, melyek tartósak és tartósak. A legkisebb mennyiséget is szállít, magánúton is nagyban áron.
SCHWARZ MOR
 szesz, és kr. szab.
 finom szövetek és gyapjú árak gyári raktára
 Zwittau Mervarszág
Ujdonságok: kaméchetot- és lodenzövetekben, tavaszi és nyári-úrlöltönyök, valamint egyenruha-szövetek előbbi, a legújabb minőség.
 Szétküldés utánvétel mellett. Meg nem felelő árak visszavételnek. Mindegyik mellékelve nem rendelhető, visszaküldésért 7577

A női szépség
 fentartására és emelésére a legkiválóbb szer:
CORNÉLIA-ARCZKENŐCS
 (törvény által védve), 7588
 mely az arcnak úde, meglepően tiszta fiatalos színt kölcsönöz, a mit semmi más szerrel elérni nem lehet, kitűnő szer: májfoltok, szepők, pattanások, pörselemek (Mitesser), túlvörös arcz és a bőr minden tisztatlansága ellen, a sárga vagy barna arczbort vakító fehérre teszi.
 Egy kis tégely ára: 1 korona. — Egy nagy tégely ára: 2 korona.
 Ezen közkezdelt szer kapható:
LESZKOVÁZ MILETA
 „KORONA“ című gyógyszerárban
 Ó-Verbászon (Bácska).
 Póztai megrendeléseknél fínom pouderek, szappanok és illatszerek hozzácsomagolásra ajánlatnak.
 Visszontelők kerestetnek.
 Főraktár Budapest: Dr. Egger Leó gyógyszerárban, Váci-körút 17.

MAGYAR KÖNYVTÁR
 Szerkeszti: **RADO ANTAL.**
 A megjelent füzetek a következők:
 1. **Katona, Bánk-Bán.** — 17. **Francia elbeszélők** tára. Ford. **Ambros Zoltán.**
 2. **Guy de Maupassant** Elbeszélések. Ford. **Tóth Béla.**
 3. **Borossy** válogatott ödái, életrajzi bevezetéssel.
 4. **Coppée Fer.** A kovácsok sztrájkja és egyéb elbeszélő költemények. Ford. **Rádó Antal.**
 5. **Kisfaludy.** — A kérék. **Bothy Zoltán** bevezetéssel.
 6. **Sipulusz.** Humoros tárcák.
 7. **De Amicis.** A bor. Ford. **Tóth Béla.**
 8. **Zrínyi.** Szigeteli veszedelem.
 9. **De Maurier-Potter.** Trilby. Fordította **Fői J. Béla.**
 10. **Csokonay, Dorottya.**
 11—12. **Arany János** válogatott balladái. (Isk. kiadások sorozata.) Riedl Fr. bevezetéssel.
 13. **Olasz elbeszélők** tára. Első sorozat. **Farina, Verga, Serao, De Amicis.** Ford. **Rádó Antal.**
 14. **Petőfi.** Utí rajzok.
 15. **Hj, Dumas S.** A kaméliás hölgy. Színmű. Ford. **Szemere Attila.**
 16. **Szomaházy István.** Légyott hármában és egyéb apróságok.
 17. **Francia elbeszélők** tára. Ford. **Ambros Zoltán.**
 18. **Gerolamo Rovetta.** A berestlenek. Ford. **Rádó A.**
 19. **Kisfaludy Károly** válogatott költeményei, saját alá rendezte és bevezetéssel ellátta **Bánóczy József.**
 20—21. **Shakespeare.** Szentiványi álom. Ford. **Arany J.**
 22. **Kármán József.** Fanni hagyományai. Bevezetéssel ellátta **Bánóczy József.**
 23. **Byron.** Manfréd. Fordította **Abrányi Emil.**
 24. **Pozsák (Apri A.)** A Violka Vra a egyb. elbeszélések.
 25. **Sardou-Najac.** Vájlunk el. Fordította **Fői Béla.**
 26. **Deák Ferencz** 1861-iki első felirati javaslata.
 27. **Aischylos.** A Ielánézolt Promet édes. Ford. **Zilahy Kár.** bevezette **Tóth Rezső.**
 28. **Bárcsany István.** Vadász történetek.
 29. **Murger és Barriere.** Bohém-élet, színmű, ford. **Rádó Antal.**
 30. **Béla király névtelen jegyzője.** Ford. **Scabó Károly** javította és bevezetésével ellátta **Mika Sándor.**
 31. **Molière** Dandin György. Ford. **Henei Sándor.**
 32. **Graca György.** 1848 márczius 15-ike.
 Minden füzet egyenkint kapható.
 Előfizetéseket 6 füzetre 90 krral, 12 füzetre 1 frt 80 krral, 24 füzetre 3 frt 60 krral, valamint megrendeléseket az egyes füzetekre elfogad. 7445
LAMPEL ROBERT (Wodianer F. és Fiai)
 osász. és királyi udvari könyvkereskedés kiadásában
 Budapest, Andrassy-út 21.

Grieder selyemkelméi
 jóállomással a legjobb, a viselésben elpusztíthatatlanok, mert festékek a legszolidabb. Gyönyörű újdonságokban körvettelen bevásárlási forrás igazi áron, porló- és vámmentesen a házhoz szállítva. Milyen színből óhajt Ön mintákat?
GRIEDER ADOLF ÉS TSA
 királyi szállítók
 selyemkelmé-gyárak szövetségé Zürich. 7376

Idegesség, 7574 és általában mindenféle gyengeség, mely szellemi vagy testi túlerőltetés által származott, vagy a mely egy súlyos betegségnek, hiányos emésztetőségnek vagy táplálkozásnak a következménye, legbiztosabban a „Regeneratio“ pilulám használatával gyógyítható. Ára 2 frt. Kapható
SCHWANEN-APOTHEKE Frankfurt a. M.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
 legújabb típusú
SAVANYU-KÚT



VASÁRNAPI UJSÁG

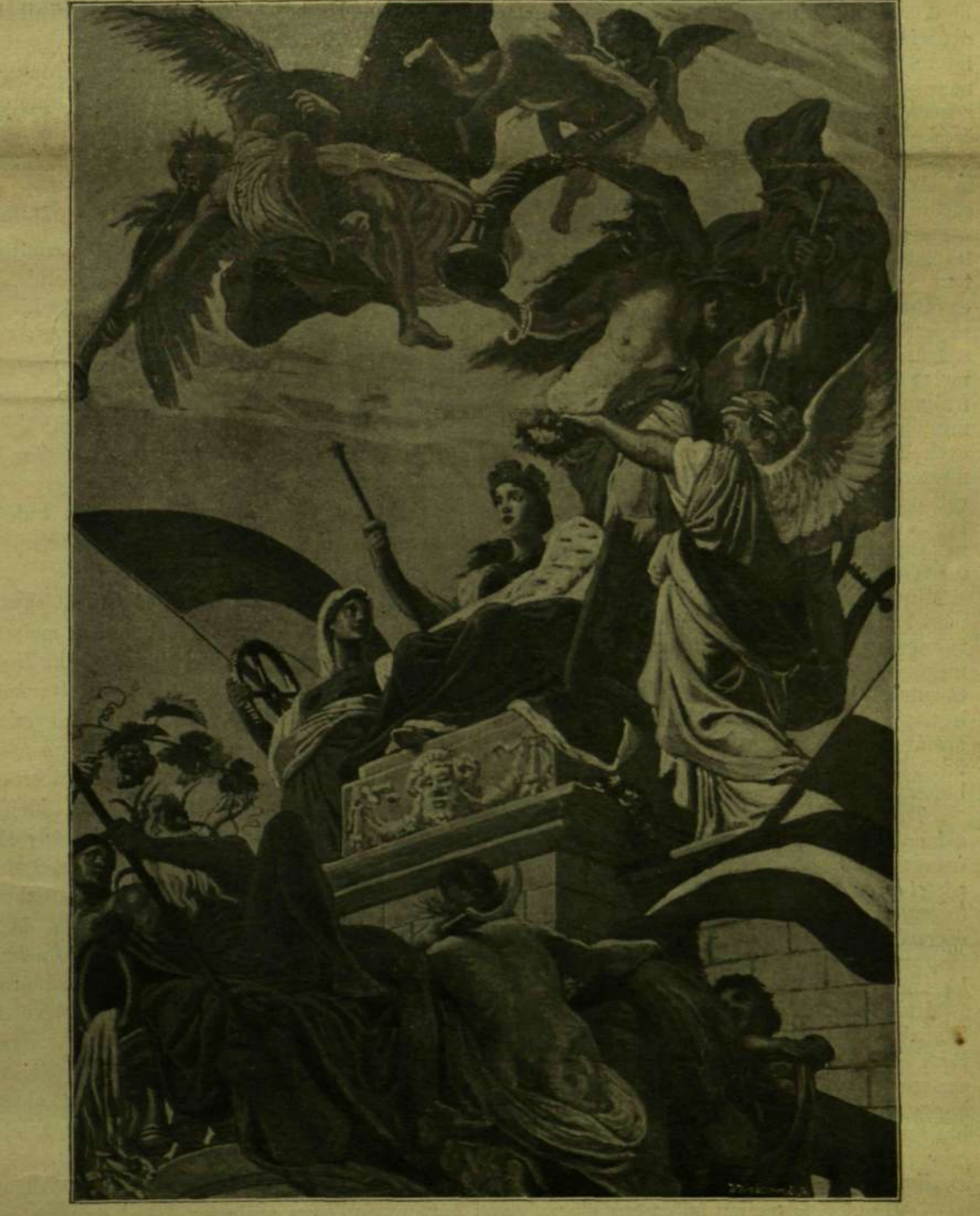
10. SZÁM. 1898. BUDAPEST, MÁRCZIUS 6. 45. ÉVFOLYAM.

Előfizetési feltételek: VASÁRNAPI UJSÁG és egész évre 12 frt POLITIKAI UJDONSÁGOK együtt félre — 6 •
 Csupán a VASÁRNAPI UJSÁG egész évre 8 frt félre — 4 •
 Csupán a POLITIKAI UJDONSÁGOK egész évre 5 frt félre — 2.50
 Külföldi előfizetéseket a postallag meghatározott viteldij is eszotlanod.

LOTZ ÜNNEPE.
 Nagy fényvel folyt le a múlt február 27-én, este az az ünnep, a melyen a magyar művészek, egyesülve a művel társadalom színe-javával, hódoltak Lotz Károly nagy művészetének s dicsőítették a mester halhatatlan érdemeit. Huszonhatezer gyertyalángnak megfelelő villamfény világította be az iparművészeti palota nagy csarnokát, mely karszó szlopaival és pazar díszítésével a regés pompájú Alhambrahöz volt hasonlítható.
 Jól mondta Feszty Árpád, az ünnep-rendező bizottság elnöke, megnyitó-beszédedében, hogy legértékesebb az a koszorú, melyet a művésztársak egyeteme nyújt át a mesternek. S művészeink érdemes seregének ilyen tüntető hódolata valóban rendkívül kedves, megható jelenet volt.

tek és magánpaloták falait díszítette; képzeljük a legnemesebb fajú műtermelésnek ezt az óriási összegét egyszerre kiküszöböltnek nemzeti kultúránk kincstárából, s akkor az a rögtön beálló sötétség, az a szívünkre nehezedő „horror vacui“ megdöbbentő módon fogna bennünket arra emlékeztetni és nekünk megadni igazi mértékét, valódi fényfokát annak a műalkotó nagy képességnek, a melyet ősz mesterünk, Lotz Károly istenadta tehetségében és bámulatos munkarejében birunk.

Beszéde további folyamán nagy és találó vonásokban ismertette Lotz Károly művészetét és



BUDAPEST ALLEGORIÁJA. — Lotz Károly menyeseti képe a VI—VII. kerületi kör dísztermében.

Tessék kísérletet tenni
 és meg fog győződni, hogy patkányok és poszogerek kártására minden körülmények közt legbiztosabb a **László József gyógyszerész** által feltalált
patkány pusztító-szer.
 Bámulatos hatását és biztos sikerét ezernyi esz elismerő nyilatkozattal bizonyítja.
 Ára 1 doboznak 1 frt, 6 doboznak 5 frt, használati utasítással. — Kapható:
LÁSZLÓ JOZSEF gyógyszerésznél
 Maros-Ujvár (Bécs), 7466
 Budapesti főraktár: Egger-féle gyógyszerár a „Nador“-kört 17.

Szemölcs-irtó (Warzen-Entferner), a legjobb és legbiztosabb szer kézen levő szemölcsök eltávolítására, naponta 2—3-szor az üvegen foglalt üvegbot segítségével megnedvesítendő; néhány napi használat után a szemölcsök lehullanak. Egy szép fatokban foglalt üveg ára 1 frt 20 kr.
Tyükszem-irtó, a melynek segítségével 5—6 nap alatt minden tyükszemet gyökérestől ki lehet venni. 1 üveg használati utasítással 50 kr.
AMON GYULA, gyógyszerész
 Pozsonyban 7576
 Frigyes Főherceg-utca 19 sz. alatt.

Még csak rövid ideig!
 Feszty társaság körkép palotájában
 Városliget 7368
Krisztus a keresztfán és Jeruzsálem
 óriási körkép. Látatható reggel 9 óratól este 4 óráig.
 As esti órákban villanyvilágítással.
 Belépő díj 50 kr.
 Gyermekjegy 30 krajczár.



A művészek üdvözlő iratának táblája.



A művészek üdvözlő iratának szekrénye.

A LOTZ-ÜNNEPÉLYRŐL. — Weinwurm fényképei után.

kimagaslább munkáit, végül az ünnep jelentőségét hangoztatva, a következő hatásos szavakkal fejezte be előadását:

„Mielőtt dióhéjba szorított panegyrikommat befejezném, legyen szabad egy körülményt különösen hangsúlyozva fölemlítenem.

Mai ünnepünk egyik legörvendesebb jelenségét abban üdvözljük és hosszabb időre kiható biztatásnak tekinthetjük azt, hogy ez a meleg ováció nem egyes, a mesterhez közelebb álló s így talán elfogult jó barátok sugalmazása, hanem a hazai művészek közvéleményének és közérületének kifolyása, a fiatalabbak és az öregebbek egyaránt.

Lotz Károly művészi és emberi nagyságának méltánylásában egyetértünk ök mindnyájan, egyéni művésztivallásukra való tekintet nélkül. Pedig a művész-kartársak közvéleménye a legbiztosabb forrása, csaknem egyedül kompetens ítélőszéke valamely művész hírnevének, egyúttal legszilidabb alapja az ő kiérdemelt népszerűségének.

Igaz, elég későn nyilvánul ez az egyetértő, meleg elismerés az őz mester iránt; de mindnyájan tudjuk, hogy ez a manifestatio, — a mint az átadandó érem datuma is jelzi, már évek óta tervezve volt, s hogy ezt csupán a mester tartózkodásának és szerénységének sikerült magától elhárítani és a mai napig elhalasztani. Ugyanazért jó volt az ő bokros érdemeinek jogzimeit csak úgy magunk között, a mester távollétében recapitulálni.

Igaz, elég későn nyilvánul ez az egyetértő, meleg elismerés az őz mester iránt; de mindnyájan tudjuk, hogy ez a manifestatio, — a mint az átadandó érem datuma is jelzi, már évek óta tervezve volt, s hogy ezt csupán a mester tartózkodásának és szerénységének sikerült magától elhárítani és a mai napig elhalasztani. Ugyanazért jó volt az ő bokros érdemeinek jogzimeit csak úgy magunk között, a mester távollétében recapitulálni.

Mindeneknek koronájául és hitelesítése gyanánt hadd végezzem már most igénytelen szavaimat egy önként bevallható, mert könnyen megbocsátható indiscretióval: egy tőlünk nagy távolban élő, hű magyar hazafinak, egyúttal legnagyobb művészeink egyik elsőjének, Zichy Mihálynak az imént Lotz Károlyhoz intézett üdvözlő levelének végzavaival, a melyek így hangzanak:

„Tartsa meg Önt hazánk jó geniusza még sok éven át teljes erőben, hogy zavaros, tévedt irányú kutatások és küzdelmek idejében, a művészet terén, mint messze fénylő ór és mentőtorony, s mint a legnemesebb művészeti irány érdemteljes hű képviselője, a fiatal művészenemzedéknek példáját és irányadóját szolgálhasson.”

Mindenben csatlakozva a tőlünk ugyan távol tartózkodó, de szívben, lélekben mindig közöttünk élő és velünk érző nagy mester lelkes szerenés-kívánataihoz, mi is szívünk mélyéből hangoztassuk a körünkbe érkezendő mester elé, hogy a jó Isten őt hazai művészetünk dícsőségére, mindnyájunk örömére még sokáig, igen sokáig őtlessen.

Keleti utolsó szavainál felhangzó eljenzés és a Rákóczy-induló hangjai adták tudtul, hogy az

ünnepelt megérkezett. A fentartott helyére lépő mestert az egész közönség meghajlással üdvözölte, s ekkor folyt le az ünnep tulajdonképeni főrésze, a küldöttségek hódolata. Egyenként járultak Lotz Károly elé a művészet s a társadalom köréből alakult küldöttségek, számszerint tizennégy, vezetőjüknek rövid beszéde kíséretében átadva koszorúikat és emléktárgyaikat.

A magyar művészek Feszty Árpád vezette, a mérnök- és építész-egyesületet Hieronymi Károly, az orsz. képtár küldöttségét Kammerer Ernő kormánybiztos, a képzőművészeti társaságot gr. Andrassy Tivadar, a műbarátok körét gr. Desseffy Aurélné és gr. Apponyi Albert, a filharmonikusok küldöttségét Mészáros alelnök, az országos mintarajziskola tanári karát Schulek Frigyes, az iparművészeti iskola tanár-testületét Morelli Gusztáv. Tisztelegtek még ezeken kívül az összes művész-iskolák küldöttei is.

Bájos jelenet volt, mikor a hivatalos tisztelgések befejeztével a jelen volt hölgyek egyenként elvonultak a mester előtt, mindenik egy-egy virágot nyújtva át a meghatott öreg művészeknek.

Lotz mélyen megindulva csak ennyit tudott mondani: „Valóban nem értem, hogy érdemlek meg ily nagyszerű ovációt.”

A Lotz Károlynak átnyújtott emléktárgyak között vannak művészi becsessel bírók is, melyek közül néhányat képből is bemutatunk. Legszébb az összes művészek által átnyújtott ezüst-érem, mely még 1885-ben, az opera mennyezeti festményének befejezésekor készült, úgyszintén az az üdvözlő irat is, melynek kíséretében az érmet átnyújtották. Ez iratot annak idején elsőül Munkácsy Mihály írta alá. Az üdvözlő irat pompás bőrtáblába volt illesztve, melynek első oldalát haránt vonalban, nemes ízlésű ezüst babérrág ékesíti, az ajánlás pedig és a magyar stílus díszítmény sikerült bormetsző munka. A táblából finom fonású bőrszinóron pecséttartó csúg le, s ebbe van beletéve az ezüst érem. Az egész egy díszes bőrtokba van helyezve, mely szintén bormetszésű díszítéssel és antik modorban tartott ezüst-kapocokkal van ellátva. A díszmű Várdai Szilárd tanár jeles tervező tehetségű dicséri.

Az iparművészeti iskola tanárkara sötétzöld bársonyvánkoson szabadon fekvő és természet után készült tömör ezüst babérrágat nyújtott át,

melynek ezüstszalagjára az ajánlás van véve. Az ágat Mátrai Lajos tanár mintázta, az ötvös-munkát pedig Herpka Károly ötvös-tanár végezte.

Általános derűtséget keltett az orsz. mintarajziskola tanárkarának ajándéka: egy értékes csibuk. A mester tudvalevőleg szenvedélyes csibukozó, bár újabb időben orvosai ezt a szenvedélyét mérsékelni iparkodnak.

Az örömmünnepet lakoma és hajnalig tartó táncmulatság zárta be.

Az ünnepet követő napon is egymást érték a mester műtermében a tisztelgők: egyesek és küldöttségek. Ezek között volt a Képzőművészeti Társulat választmánya, melynek élén gróf Andrassy Tivadar elnök közölte a művészszel, hogy a Társulat az ünnep emlékére ezer forintos Lotz-díjat alapított, melyet kizárólag maga a mester lesz jogosítva adományozni.

Ezúttal bemutatjuk Lotznak még egy szép művét, a budapesti VI—VII. kerületi kőr palotájának mennyezeti képét is, a mely — mint már lapunk múlt heti számában ismertettük — Budapestnek jelképes ábrázolása. M—i.

ELSŐ BÁNAT.*

— Lamartine. —

A hangos partokon, hol a Sorrentó árja Narancsliget alatt zúgítja hajkait,
A mesgyéhez közel, a kedves illatárba
Élő sóvény megett kis sirkövet találta,
Ki tévelygve járna itt.

Csak egy nevet főd el a loncz virágos ága,
Csak egy nevet, minek visszhangja sem vala;
Mégis a vándor itt, ha tán megállana
És rábukkanna a sirkő feliratára,
Fájó köny fátyola boritná két szemét:
„Tizenhat évvel, oh! korán meghalni még!”
De mi ragadja ez emlékhöz lelkemet,
Hadd zúgjon ott az ár, a szél ha nyögve kel:
Szállj lelkem vissza, szállj, hadd nyugton kebl-
Álmodni most, nem sirni kell! [lemet!]

* Nem messze Sorrentótól, a nápolyi öböl déli oldalán találkoztunk Lamartine Graziellával, a „Confidences” vonzó és bájos hősnőjével. Kévséll Franciaországba való visszatérése után értesült a költő a fiatal leány haláláról. A megindulás után keblén erőt és eme hangulat ihletet ez elegia megírására. Seseheimi Friderika és a sorrentói lány történetében van valami rokon vonás. A „Dichtung und Wahrheit” és a „Confidences” legnemesebb lapjait tölti be e két fiatal szív kora nyílása és kora hervadása. — H. I.

Tizenhat éves volt, igen, tizenhat éves!
Szébb homlokon e kor nem fénylett soha sem,
E viritó vidék, mely oly tündöklő fényes,
Nem tükrözök soha még szeretőbb szemem.
Csak én látom, csak én, a mint lelkembe vésvő
Hol nem hal semmi meg, örökre él a képe,
Él épen úgy, a mint szeme szemembe vész,
Midőn folyt egyre az első beszélgetés.
A szélnek engedé sötét haját kibontva,
A fátyla árnyat ejt arczára leomolva.
Merengve hallgatá a sajkásnak illatát;
S szívá a balzsamos szellőnek illatát;
S mutatva az egen a fényben úszó holdra,
Mely mintha csak az éj nyiló virága volna,
Ezüst hídát vona a habnak tükörén,
Kérdé: körültem és bennem miért e fény?
Soha a csillagok az égnek kék azurján,
Soha e drága part, hol megtörik a hullám,
Soha a béreztető kéklő távola,
Sem az öböl körül a lombok sátorá,
A verőfényes oldal, a légben elhaló dal
Szívem meg nem haták oly bűvös hatalommal,
Miként ez este, mért hogy so' sem álmodám?
Új csillag ébredett szívemben is talán?
Te, nappal gyermeke, oh mondd nekem, az éjek
Ti nálatok, miként itt, vannak-e oly szépek?
Aztán anyjára néz, ki mellettünk üle
S szenderre homlokát tédre hajlja le.

De mi ragadja ez emlékhöz lelkemet?
Hadd zúgjon ott az ár, a szél ha nyögve kel!
Szállj lelkem vissza, szállj, hadd nyugton kebl-
Álmodni most, nem sirni kell! [lemet!]

Mily tiszta volt szeme, mily üde friss az ajka!
Sugárral tölti be nézése két szemem,
A Némi szép tava, ha nincs redő se rajta,
Ily átlátszó tükört nem mutat sohasem.
Előbb olvasta más lelkének gondolatját,
Ha lesüté szemét, pillái nem takarták
Fátyollal so' sem ez ártatlan nyílt szemet,
Redőt a homlokán gond árnya nem vetett,
Mindig derült vala; félig kinyíló ajkán
Az ifjú szép mosoly, mely búsan halt el aztán,
Örökké repkedett, mintha ragyog a fény,
Szivárvány fölragyog a felhő peremén.
E bűvös arca még nem borult soha árnyék,
S nem tört át fellegen soha e szemsugár még!
Oly könnyen, tétován lebegtek léptei,
Mint játszi hab, a mely a napot rezgeti.
Szalagált kedvre, ezüst csengésű hangja,
E gyermek lélek oly közvetlen hű viszhangja,
Bűvös zene vala légy dallammal tele,
A lég, mely hallható, megittasult bele!

De mi ragadja ez emlékhöz lelkemet?
Hadd zúgjon ott az ár, a szél ha zengve kel,
Szállj lelkem vissza, szállj, hadd nyugton kebl-
Álmodni most, nem sirni kell! [lemet!]

Szívébe legelőbb a képen lőn beyésve,
Mint reggeli sugár az ébredő szemébe.
E perczől fogva ő többé semmit se lát,
Csak szerelm vala neki egész világ!
Éltébe olvadék lelkével egybeforrtan;
Mindent lelkembe lát, mindennek része voltam:
Mi létezett, mi élt, én voltam földi üdv,
Égi reménye én, én voltam mindenütt.
Előtte elveszett a percz és el a tér is,
Egy óra nyelte el lelkének életét is,
A míg nem ismerek, emléke sem vala,
Egész jövője lőn egy napnak alkonya;
Bizá magát a nyíjas természet karára,
Mely áldva vett körül s az ártatlan fohászra,
Melyet derűvel és nem könynyel telt szive
Ontott, virággal, oltára eleibe;
És vont maga után a lépésön templomába,
Mint egy alázatos gyermek menék nyomába,
És halkán ezt sugá: „Imádkozz én velem,
Mert nélküléd még a mennyet sem érhetem.”

De mi ragadja ez emlékhöz lelkemet?
Hadd zúgjon ott az ár, a szél ha nyögve kel,
Szállj lelkem vissza, szállj, hadd nyugton kebl-
Álmodni most, nem sirni kell! [lemet!]

Látál forrásvizet szorítani szűk mederbe,
Mint tónak tükörét, partjától védve, fedve,



Nadler Robert rajza.

A MÉRNÖK- ÉS ÉPÍTÉSZ-EGYLET DÍSZTAGSÁGI OKLEVELÉNEK RAJZA.

A LOTZ-ÜNNEPÉLYRŐL.

Oly tiszta kék a mély, habját szél nem veri
S mely kiszáritána, hó nap nem érheti;
Ha fehér hattyu száll most sima tükörére
S nyakát bedugja, az ár örvet von köréje,
A mélyben csillagok ezüst sugára rezg;
A felszín csöndes és a mély himbálja ezt. [ve,
De hogy ha szárnyra kel, egy más forrást keres-
A reszkető habot csapkodva ha fölverte:
Az ég, oh! messze tűn a viznek tükörén,
A pelyhe, tolla hull, mintha a viz ölen
Fájának ellene, az ölyv lecsapna rája,
S ott hagyná bús nyomát, meghalva, ott az árba,
A tónak tükörén örökre vész a fény,
Sötét a víz, fölkel fenékről a fővény:
Midőn elutazám, így reszketett e lélek,
Elröppent sugara haldokló életének,
Örökre égbe szállt, a földet itt hagyá,
A vára-várt jövőt többé nem várhatá.
Kétség s remény között nem vergődék a lelke,
Nem szenvedett, nem, a kínnal tusára kelve,
Egyszerre itta ki a bánat serlegét,
Az első könyben ő eloltá életét.
Mint alszik a madár — nem oly ártatlan ez se —
Alkony ha száll, fejét puha szárnyába rejtve;
Igy néma búba ő temette el magát,
Elszenderült, de még az alkony le se szállt!

De mi ragadja ez emlékhöz lelkemet?
Hadd zúgjon ott az ár, a szél ha nyögve kel;
Szállj lelkem vissza, szállj; hadd nyugton kebl-
Álmodni most, nem sirni kell! [lemet!]

S tizenöt éve hogy szűnyad e pusztá sirba,
Végmenedék helyén, nincs, ki feletted sirna,
Mint újabb szemfedő hull rá a feledés!
E part felé az út, az ösvény fűbe vész;
Mohlepte sírhelyét senki nem látogatja,
És ott imát se mond, csak lellem gondolatja.
Midőn a múlt idők hullámain visszasszáll
S szívemtől kérdezem: hány a halottja már?
A kedves árnyakon borongva elmerengek...
Hány drága csillaga aludt ki már egemnek!
Az első ő vala, alakja keblemet
A gyöngéd, tiszta múlt fényével tölti meg!
De mi ragadja ez emlékhöz lelkemet?
Hadd zúgjon ott az ár, a szél ha nyögve kel;
Szállj lelkem vissza, szállj, hadd nyugton kebl-
Álmodni most, nem sirni kell. [lemet!]

Csak egy tövis-bokor gyér lombja az az emlék,
Melyet a természet sírjához helyezett még;
Ágát szél verte, nap perzselte levelét,
Mint bú, mely szívbe lebocsátja gyökerét,

Szirtbe fogóva él, nem érzi meg hűs árnyát,
Fedven az út pora fehér lepellel ágát;
Földön kúsz gyökere, az ágakról a galyt
A kecske rágja le, kít éhe erre hajjt;
Tavaszzal hófehér virága, nyílván pár nap,
Megreszket ágain, de hejh! a szél reá csap,
Szírmát szétszórja, míg nem ontá illatát,
Mint megszakad szív, míg ézlt nem ért a vágy!
De ime most leszáll egy mélabús madárka,
Hajlós ágára ül, hogy gyűjtson ott dalára.
Oh mondd, virág, a mely oly gyorsan elveszel,
Mondd: nincsen oly világ, hol minden újra él!

Szállj lelkem, a hová e szép órák ragadnak:
Oh ringass e borus, szép emlékek fele! [nak!
Csak szállj, röpülve szállj, szárnyán a gondolat-
Sírnom kell, szívem csordultig tele...
Hegedűs István.

OROSZ ARANY.

Elbeszélés. Irta Huan Mee, fordította L. F.

(Végé.)

Vaughan nyugodtabb lett. Észrevette, hogy szerepében kissé túlzónak mutatta magát, eszébe jutottak továbbá Strogonov szavai, ki őt óvatosságra intette volt.

A hölgy észrevette a változást és úgy látszott, mintha maga is kissé zavarba jött volna, de azért egy kis idő múlva ismét mosolygott.

— Nemde, — folytató a hölgy, — ön nem tartja tisztességtelen dolognak, ha az ember az államot becsapja?

— Azt hiszem, hogy a kormányt becsapni alig lehet...

— A földolgan tehát egy nézetben lennénk, Vaughan úr; a mi a többit illeti, én eladok, ön pedig vásárol. Az egész üzletnek azonban több oly részletei vannak, melyeket egymagam keresztl nem vihetek. Ha tehát önnek tetszik, néhány baráttal kellene érintkeznie, kik az ügyben szintén érdekelve vannak.

— Különös szerencsémnek fogom tartani, — felelve Vaughan, a Strogonov által emlegetett személyleírásokra gondolva.

— Legyen tehát szerencsém ebédre, azután pedig a többi teendőket kényelmesen megbeszélhetjük...

— Enyém a szerencse. — Igy most rendben vagyunk, névjegyet átadtam, estére elvárom. Nyolcz órakor szoktunk ebédelni.

Dewrey Vaughan úr becsukta az ajtót szép látogatója után.



A LOTZNAK ÁTNYUJTOTT EMLÉKTÁRGYAK. — Weinwurm fényképe.

Mint becsületes ember kötelességének tartotta a történekről orosz barátjának rögtön hírt adni, de az igazat megvallva, arra sem volt valami különös kedve, hogy a kilátásba helyezett nagy haszontól elessék. Strogonov neki az orosz kormány nevében oly ajánlatot tett, mely szerint 70—80 ezer font sterling haszonból legfeljebb 1500 fontot hajlandó átengedni. A szép hölgy által felajánlott üzletnél pedig legalább negyvenezer fontot nyerhetne...

Pontban nyolcz óraker Dewrey Vaughan úr a hölgy lakására hajtatót, hol őt a háziasszony három üzlettárral ismertette meg. Az egyiket mint férjét mutatta be, a másik kettő előkelő úri embernek látszott. A háziasszony elegáns öltözetében lehetőleg még szebb volt, mint az első találkozás alkalmával. Az asztalnál Vaughan a házi úr és az egyik üzlettárs közt ült.

— Az arany, melyet önnek el akarunk adni, oly finom, hogy unciája négy font sterlingnél kevesebbet alig ér. Magától értetődik, hogy az érez tüzetes próbájára nézve minden lehető módot fölajánlunk, de viszont kikötjük, hogy ön az egész mennyiséget megvegye.

— Húszezer uncia?
— Igen; s így egy unciát két font sterlingre számítva, önnek készpénzben 40 ezer fontot kell kifizetnie, hogy aztán ugyanannyit tisztán nyerjen. Hajlandó-e tehát ezt az egész összeget lefizetni?

— Minden esetre; száz perzent haszonnal szivesen belemegyek az üzletbe, — felelé Vaughan nevetve.

— Miután húszezer unciát egy útításkában nem lehet elvinni, mondja meg, mily módon akarja az aranyat elszállítani?

Vaughan, ki az arany súlyára nem is gondolt, egy ideig nem felelt.

— Hagyja ezt, míg Odesszába ér, — veté közbe a háziasszony. — Odesszában nem lesz nehéz egy hajót találni, melyen holmiját darabonként elhelyezheti. Ilyesmí éjjel a kikötőben könnyen megy, föltéve, hogy a hajó tulajdonosát jól megfizeti.

Vaughan megköszönte a jó tanácsot és ebéd után abban állapodtak meg, hogy két hét múlva egy bizonyos helyen Odesszában találkoznak. Másnap Vaughan fölkereste Strogonov urat,



A SZOBRAZ-ISKOLA ÁLTAL EMELT OSZLOP AZ IPARMŰVÉSZETI MÚZEUM NAGY CSARNOKÁBAN. — Klöss fényképe.

A LOTZ-ÜNNEPÉLYRŐL.

kinek komoly képpel azt hazudta, hogy ez ideig nála senki sem járt.

— Körmönfont óvatos emberekkel van dolgunk, Vaughan úr, — mondá az orosz úrnő, — kik nem mennek belé a csapdába. Vigyáznunk kell, nehogy a dolognak neszét vegyék. Részemről azt hiszem, hogy nemcsak nagyon feltűnő, sőt határozottan káros lenne, ha ön hozzám mindennap eljönne. Az emberek tudják, hogy önnek üzlete van, melyet nem bízhat akárcire. Elég, ha nekem esetleg hetenként kétszer vagy háromszor néhány sort ír...

— Igen, igen, — felelé Vaughan úr, — ez már időkimelés tekintetéből is kívánatos lenne. Különösen pedig, mikor arra lehetünk elkészülve, hogy a dolog még sokáig el fog húzódni.

— Tessék nyugodtan lenni; rögtön eljövök, mihelyt valamit hallok.

Ezek után Vaughan úr irodájába visszamenve, a múlt hétről elmaradt levelezését intézte el, bizalmas irnokának pedig szigorúan meghagyta, hogy azon esetre, ha Strogonov őt keresné, távollétéről semmit se beszéljen. «A városban vagyok, — mondá Vaughan, — ennél többet nem tud, ha az idegen keresne.»

Ez utóbbi intézkedést Vaughan leginkább azért tartotta szükségesnek, nehogy Strogonov őt véletlenül meglephesse. Első teendői közé tartozott ügyeit akkép elrendezni, hogy személyes jelenlétére néhány héten át szükség ne legyen, mire aztán három odesszai cégére 40 ezer font sterlingre szóló utalványokat beszerzvé, a Bécs felé induló gyorsvonaton Odesszába utazott.

Odesszába egy hideg téli napon ért, még pedig nem a legjobb kedvben, mert az orosz rendőrök folyton útlevele előkérésével zaklatták, a vámőrök pedig podgyászt több ízben átkutatták, mely kellemetlenséget könnyen elkerülhette volna, ha a borralához szokott hivatalnokokkal beszélni tud.

— Csakhogy megérkezett! — mondá valaki

angol nyelven, Vaughannak mindkét kezét nyujtva.

A Londonban látott három úriemberek egyike volt, kihez nem sokára a szép hölgy és férje, valamint ennek barátja is csatlakozott. Az útlevel és a podgyász körül fölmerült nehézségek azonnal megszűntek, mihelyt Vaughan úr ismerősei előtérbe lépve, busás borralvót osztogattak. Néhány percz múlva Vaughan a szép aszszony mellett kényelmes hintóban a szállodába hajtatót.

— Nagyszerű idő, — mondá a hölgy, az utcán dühöngő hóvatarra mutatván. — Ez is az ön javát mozdítja elő...

— Ön nagyon kegyes, — felelé Vaughan, ki nem bírta megérteni, hogy mi jó legyen a gyalázatos időjárásban.

— Az arany elszállítása nem fog feltűnni, — tevő hozzá a hölgy.

A kocsí megállt és az egész társaság a fűtött előcsarnokba, onnan pedig az emeletre ment, melynek kényelmesen berendezett egyik lakosztálya Vaughan úr számára ki volt bérelve.

meg és a szer mindkét esetben valódinak bizonyult. Erre hús zsákot vettek elő, melyeknek felbontása után Vaughant felszólították, hogy a próbát tegye meg. Vaughan vagy tizenkét zsák felső rétegein a próbát meg is tette, de ezt a hölgy felületes vizsgálatnak mondva, egy kétágu ollóval adott Vaughan kezébe, hogy azt a zsákok fenekére tojja. Az olló hegyére ragadt aranysemeke a próbát szintén kiállották.

— Most hát rendben vagyunk, — mondá a hölgy.

Erre aztán megmérték a hús borszsákot és Vaughan lefizette az aranyor árát. A férfiak segítségével Vaughan a zsákokat a kapu előtt váró kocsiába gondosan elhelyezte. Érzékeny búcsuzgatás után Vaughan a szép nő kezét kétszer is megcsókolja, a férfiakkal kezét szorít, s egyenesen a kikötő felé hajt, hol a gőz-yacht 6 evezős csónakja várt. A «Bohemia» fődélzetén Vaughant szives barátja fogadta, ki parancsot adott, hogy Vaughan úr podgyászt és egyéb holmiját a számára fentartott kabinba vigyék. A faládákba csomagolt aranyzsákok elhelyezése

— Mint egyáltalában mindent, a mi Oroszországban van, — veté közbe Thomson.

— Az igaz, hogy kissé hátramaradtunk, de ha Vaughan úrnak a bányák dolgában valami felvilágosítással szolgálhatnék, rendelkezésre állok. Birionsznok vidékén sok aranyat termelnek, de nálunk a termelés különös föltételekhez van kötve. Régenten idegen ember nem dolgozhatott valamely aranybányában, de ez most megváltozott.

— A kormány tehát saját bányáiban fegyenczekkel dolgoztat? — kérde Vaughan.

— Bizonyos mértékben igen. Szibéria egy-két részében fegyenczek dolgoznak, de a legtöbb aranyat és ezüstöt a nortschinkí bányákban nyerik.

— Ott aztán ropant sok arany elkallódik, — mondá Vaughan.

— Elkallódik? — kiáltá ő excellenciája.

— Igen, ellopattik, — egészíté ki Vaughan.

Az orosz elnevette magát.

— Én magam is hallottam ilyesmit, — folytató Vaughan.



LOTZ KÁROLY ÜDVÖZLÉSE A FEBRUÁR 27-IKI ÜNNEPÉLYEN. — Jantyk Mátýs rajza.

Vaughant hagyományos szerencséje Odesszában sem hagyta el, a mennyiben megérkezése után a Richelieu-téren egy londoni ismerősével találkozott, ki saját gőz yachtján befejezett kéjutazása után Odesszából egyenesen Angliába készült visszatérni, és Vaughan azon kérését, hogy őt holmijával magával vigye, örömmel fogadta, sőt számára egy külön szobát ajánlott fel a hajón.

— Ön természetesen választóvizet is hozott magával? — kérde a hölgy, mi alatt az urak Vaughan szeme láttára egy a szoba padlójában levő üregből néhány nehéz borszsákot kivettek.

Vaughan azt felelte, hogy ezt szükségtelennek tartotta.

— Helytelen dolog, — viszonzá a hölgy izgatott hangon, — mi üzletemberek vagyunk, járjunk így el, a mint ezt az üzlet megkívánja. Itt a választóvíz, tessék azt óralánczán megpróbálni.

Vaughan úr, ki okos tanácsokat nem szokott visszautasítani, a választóvizet óralánczán és egy kétes külsejű orosz aranypénzen próbálta

íránt Vaughan személyesen intézkedett, s aztán barátja Thomson kabinjába ment.

— Éhes vagyok! — mondá Thomson nevetve, — menjünk a szalonba.

— Vaughan barátom, gr. Negradkov ő excellenciája, az orosz kormány bányáinak főfelügyelője.

A rövid bemutatás után Vaughan úr egy óriási termétt oroszszal fogott kezét, ki kifogástalan angol kiejtéssel abbeli örömet fejezte ki, hogy Thomson úr egyik barátjával megismerkedhetett.

— Ugyan mit mondana ő excellenciája, — gondolta magában Vaughan, — ha tudná, hogy néhány mázsa lopott arany van a hajón.

A «Bohemia» már a Közép-tengerbe ért, és a meleg időjárás megengedte, hogy az urak a fődélzetben ebédeljenek. Egy alkalommal, midőn ebéd után borozgattak, Vaughan azt találta mondani, hogy az orosz bányák nagyon érdekesek lehetnek.

— De nagyon, — felelé a gróf, — csakhogy keveset mivelik.

— Lehetetlen! — mondá az orosz úr, — de azért ki tudja, önnek mégis igaza lehet.

— Magam is azt hiszem. Sőt majdnem biztosan tudom, hogy egy tolvaj-szövetkezet az aranyport angol és franczia tőkepénzeseknek azért adja fél áron, mivel a kormány bányáiból lopták.

— Ej, ej!

— Ügynököket küldenek, vagy pedig a vevő maga viszi el. A megpróbált aranyor olcsó, a tolvajok készpénzt kapnak s így mindkét fél jól jár.

Vaughan nem tudta elgondolni, miért nevet oly nagyon az orosz főúr, de azért föltette magában, hogy az aranyport még egyszer tüzetesen megvizsgálja. Alig hogy Thomson és az orosz gróf lefeküdtek, Vaughan bóröndjéből elő vette a választóvizet tartalmazó üveget, melyet a szép hölgytől Odesszában kapott. A vaspántokkal ellátott egyik faládát felbontva, Vaughan tiz zsákot rakott maga elé, s ezek kötését felvágva, a kiömlött aranyport szigorú próba alá vette. Az arany jó volt, de Vaughan ijedtében majd hogy el nem ájult, midőn az aranyport

visszatöltve, azt látta, hogy a zsák nyaka két részre van kötve. Rosszat sejtve, éles késével a zsák oldalát felvágta, s ekkor arany helyett sárga rézpor ömlött ki belőle.

A hús zsák mind egyformán rézporral volt megtöltve.

ÚJABB HIREK AZ ARANYORSZÁGBÓL.

A klondikei aranyások egyike közelebb érkezvén meg Amerikából, az új Eldorádóról a következőket meséli:

«Képzelnék magunknak néhány száz fabódét és vászonsátrat, rendetlenül elszórva nagy területre, de gyéren lakott vad regetegben, 800 mérföldnyi távolban a civilizációtól, aztán a hónap és jégnek keskeny sávját, melyen a szem nyugopontot sem talál s előttünk áll Dawson City, Klondike négy városa egyikének a képe. Ezen a jóformán örök sötétségre kárhoztatott helyen, — mert tizenkét és négy óra között is alig lát az ember — e perczben néhány száz ember ássa, túrja a földet, a fagyponton negyven foknál alább szállott hidegben.

«A folyó, melynek neve hónapok óta minden embernek a nyelvén forog, fenéig be van fagyva s minden közlekedés lehetetlenné téve a külvilággal. Hónapok óta százával, ezrivel jönnek az emberek Klondike felé csak azért, hogy mint a hulló nyáj elpusztuljanak, alig pillanthatva meg csak a vidéket is, hova az arany-szomj csalja el őket.

«Nagy darabokban hever az arany mindenfelé, vedrek, vizeskannák, üstök, ez is, az is, minden tele van az értékes fémmel, de a tulajdonosai halmak, halmak; hónapok óta haldoklottak már, hiányában a kenyérnek, melyet — csak volna — szívesen megvásárolnának azzal a kincsel. Hogy mennyi azoknak a száma, kik arany után túrva a földet, saját sirjukat ásták meg, annak lsten a megmondhatója; de mult év június havában, midőn tudósítónk ott járt, Dawson City népessége körülbelül 6000 volt, míg most mintegy 600-ra leapadt. Legalább 30%-ra rug azok száma — ezerre esik hát 300! — kik aranyat szerezni hagyták el hazájukat, de vissza nem tértek, vissza nem térhetnek már soha sem.

«Nines olyan ember, ki Dawson City szörnyűségeit látva, azokat valaha elfelejteni tudná, — mondja Mr. Henry Anthony Brown, a hazazérkezett aranyász, ki, mellesleg megemlítjük, az oxfordi egyetemet végzett férfiú. — Magam is három kontinensen voltam aranyászó, a világnak jóformán minden részében utaztam már, de eddigi tapasztalataim legborzasztóbbjai is elhalványulnak az utóbbi hat hónap retentő képei mellett. Klondike valamennyi aranyrőgei nem bírának rá arra, hogy oda még egyszer visszatérjek.

«Képzelnék el egy olyan várost, melyben nines csatorna, melyben nem találhatni ivóvizet, hol lépten-nyomon részegyekbe ütközik az ember s hol végül a hőmérő állandóan 40 fokot mutat a fagypontra alatt! Mig ott voltam, rövid hat hónap alatt, három orvos halt el kimerülésben, kötelesege teljesítése közben; az egyedüli gyógyszerésznek kifogyott minden gyógyszerere, pedig 10 frttól 50 frtig adta üvegeséjét.

«Azután az éhínség tette még nagyobbá a nyomort. A húsnek fontja 2 frt volt, egy-egy burgonya 20 krajczár, egy doboz szardínia 2 frt, a sódarnak pedig épséggel 4 frt volt a fontja. De azért e nagy árak nem zavartak bennünket; nem az volt a kérdés, hogy miként élhessen az ember olesón, hanem hogy miképen maradhasson élethen egyáltalán. Mikor elindultam onnan, hogy hazatérjek, egyike e gazdag szegényeknek 750,000 frttal kínált meg, ha a legközelebbi vasuti állomásig elviszem; de másnap reggelre meghalt.»

A tudósító véleménye szerint az aranymezők gazdagságát illetőleg mégis túlzottak az eddigi hírek. Ő a tavalyi s az azt megelőző évben termelt arany értékét 60,000,000 forintra becsüli s ugyanannyinak véli azt az értéket, melyet játékon s a bérelt területek spekulációján vesztek, a mennyiben, a mióta az első leletre bukkantak, ugyszólván minden terület nem egyszer, de már többszörösen is bérlőt cserélt. Magában Dawson Cityben azt tartják, hogy a tulajdonképi anya-aranybányát még meg se ta-



Somogyi sórtartó.



Törökkel készített pásztor boeskor az alföldről.



Nagykunsági pásztor készésű.

HERMAN OTTÓ «ŐSFOGLALKOZÁSOK» CIMŰ ÚJ KÖNYVÉBŐL.

lálták s hogy a legközelebbi években a Yukon völgyében még nagyobb kincseket lenek.

De mégis volt néhány csakugyan meglepőnek mondható lelet. Egy ember 350,000 forintot fizetett egy területesebb mezőért s 1,200,000 frtot nyert belőle; egy ír, tudósítónk szomszédja, 150,000 frt értékű aranyat nyert, mely összeg felét azonban egy másik mezőn elvesztette. Mr. Brown egy barátja 170,000 forintot fizetett egy mezőért s egyetlen szem aranyat se talált benne, míg Mr Brown maga hitvány 10,000 forint értékűre bukkant.

Az aranymezők életének legjellemzőbb saját-sága az a gondatlanság, melylyel az aranyások aranyukat szerzettségjel szabadon hevertetik. Lépten-nyomon egész vagyont érő aranybuczkákra talál az ember, mintha csak közönséges kavicsalom volna. A tolvajoktól való félelem itt ismeretlen.

«Nines olyan aranyászó — mondja Mr Brown, — ki a máséhoz hozzá nyulni merne; tudja mindenki, hogy az a rögtöni halállal volna egyértelmű. Épen a hogy megérkeztem, fogtak el őt tolvajt, öt percznyi időt engedtek nekik arra, hogy a halálra készüljenek. Aztán a legközelebbi fára akasztották. Senki se mozdította meg még a kis ujját se a megmentésükre. A lynche-lésnek szabad kezét engednek, s ha esetleg a rendőség megérkezik is, akkor már késő. De nines is sok rendőr s nem ez volt az egyetlen lynchelés otlétem rövid ideje alatt.»

Ha az elmondottak után mégis találkozónk olvasóink között olyan, kinek kedve kerekednék az útra, nem lesz haszontalan dolog, az utazás költségeiről is megtudni egyet-mást. Az utazás maga mintegy 2000 forintba kerül az évnek e szakában, de ez összeget még felülmulja az utolsó 800 mérföldnyi út, melyet csak lóháton vagy szánon lehet megtenni. De magában el se mehet az ember s többször is félbe kell szakítani az útát.

Mr. Brown egyik barátja kísérte s kettejüknek hat vezetőjük volt, kik egyenkint 30 frtot kaptak napjára. Ágyneműt és élelmet külön kocsin kellett magukkal vinni s az egész csapat élmezése naponta néhány tizesbe került. A 800 mérföldnyi útát harminc napnál hamarabb meg nem lehet tenni, s az egész utazás Liverpooltól kezdve hat hétig tart. Ebből kiviláglik, hogy a ki elég merész Klondikebe menni, el ne induljon 5000 frtnyi költségnél kevesebbel.

Ez az elbeszélés a tiszta igazságnak felel meg. Mr. Brown nagyon gyakorlott aranyászó, ki az utolsó huszonöt év alatt az amerikai, ausztráliai és dél-afrikai aranymezőkön 2,000,000 értékű aranyat nyert.

Azt sem lehet mondani, hogy az aranymezők borzadalmasságait talán túlozná, vagy nagyon riktó színekkel festené. Midőn mult év június havában útnak indult, alig volt dús fekete hajában egyetlen ősz szál s mikor elhagyta az aranyrőgök országát, haja olyan tiszta fehér lett, mint a klondikei hőmezők vakító színe s bár most volt ötvennégy éves, legkevesebb hatvanötnek nézné az ember. Ha megrongált egészségét Angliában visszazerezte, a kaliforniai enyhe éghajlatot keresi fel, honnan évről-évre két millió narancsot szokott a hazájába szállítani.

V. K.

AZ ŐSFOGLALKOZÁSOK.

A XIX. század, mely az egyetemes- és a szakismeret terén a képzelhető leghatalmasabb átalakulásokat szülte, a haladás menete közben új meg új tudományzakokat ébresztett föl és legtöbbször oly tökéletességre vitte, a minőről az elmúlt századok legtanultabb, és legfegyvelmezettebb fői, mint mondani szokás, még álmodni sem mertek volna.

Csupán a Szibériát hozzászában átszögő vasút befejezése hiányzik még, a mi már csak arasznyi idő kérdése, és az ember 33 nap alatt járhatja be a föld kerekességét. A villamos gép, melynek szikráit a század első felében úja bútýkével csalta ki az ember, a leghatalmasabb világító-, hajtó- és vegyileg-bontó erővé fejlődött ki; a gyöngye ember a szó szoros értelmében



NAGYKUNSAI SZÁMADÓ GULYÁS.

HERMAN OTTÓ «ŐSFOGLALKOZÁSOK» CIMŰ ÚJ KÖNYVÉBŐL.



PUTRI A DOBOS TERÜLETÉN.

ben az ég villámát fogta igájába s kényszerítő szolgálattételre. Modern csillagvizsgáló tornyok hatalmas teleszkópjai megnyitják az ember szeme előtt az égbolt végtelenségét, a hol új meg új világokat fődöz fel. A színeire fölbontott fénysugár elárulja az égitestek alkotó részeit, és Röntgen X sugara megteszi azt a csodát, hogy nemesak a deszkán, hanem saját testünkön is átláthatunk! S a midőn mindez és még száz más dolog történik, a fejlődés menete elsodorja, eltörli mindazt, a mi mult idők öröksége, ugyanekkor elsöpri a népiést is tárgyában, szokásában és egész szellemében. Az ember mintha egyszerre meghökkenne; igen! mert bármily sokra vitte a hatások felismerésében és kihasználásában, a lényeg, a végső ok, saját énje, a múltra és jövőre nézve titok; — már pedig, hogy minden tudásával, egész szellemi haladásával alapjában véve ezt a titkot ostromolja, ez kétségtelen.

Igazán, mintegy a tizenkettedik órában lendült föl, sőt mondhatni született meg, az ethnografia, a népekről szóló ismeret tudománya, a szó magasabb értelmében vége. Még nem oly rég ideje, hogy az ethnografia csupán tárgyi irányú s az ethnografus nem sokkal több volt, különössegek és furcsaságok gyűjtőjénél. De szakasztottan úgy, a mint az ember a föld rétegeiben található őslények maradványait kapcsolatba hozza az élőkkel s kimutatni igyekszik a fejlődés és leszármazás menetét, úgy teszen a föld legifjabb rétegeiből kikerülő oly maradványokkal is, a melyek magára az emberre — testére, élete módjára, szokására, fegyverére, szerszámjára — vonatkoznak; ezeket is kapcsolatba igyekszik hozni az emberi társadalom most folyó életével s ennek minden föltételével; végző czélja itt is a fejlődés menetének, a leszármazásnak lehető kimutatása.

De nemesak a tárgyi részre szorítók. A

mióta világos fők — nálunk legelsőnek Révay Miklós — rámutattak és be is bizonyították, hogy a nyelvek fejlődnek és átalakulnak, csak idő kérdésévé vált annak az eszmiénetének a születése, hogy a tiszta népies szellem alkotásai szintén fejlődésnek eredményei; és valamint a nyelv, alkotása szerint, jellemző a népre, melynek tulajdona, úgy a népelem minden szüleménye is jellemző sajátosságokkal bír; ezeknek beható kutatását és földerítését szolgálja a legifjabb tudományok, az angolul u. n. *folklore*, vagyis a *néplelek tana*.

Az egy bizonyos nyelvbe átvett idegen szó sokszor kimutatja, még pedig messze multakra is, annak a népnek, a mely a nyelvet ma beszéli, érintkezését más népekkel; a néplelek legközvetlenebb és legjellemzőbb szüleményei, mint a mese, a példabeszéd, a szólásmód, legtöbbször sok népnek közös kincsei; ezért a legfőbb, a mit keresünk, az: mi legyen valamely népnek teljesen sajátja? a mit pedig már a köz-kincsből bír: hogyan idomította ezt szelleme sajátosságához illően? Ez a gondolatmenet és feladat kalauzól át a tárgyakhoz, a melyekben — akárcsak az elme szüleményeiben — sokszor igen jellemzően nyilatkozik meg valamely nép vagy nemzet sajátossága; a fölismert sajátosság pedig itt is a legbiztosabb kalauz, ha arról van szó, hogy a nemzetet fölismérjük, messze multakban való érintkezéseit, néha vándorlásainak útait kimutassuk. A használati tárgyak feladata és ehhez mért szerkezete fölfedi letűnt nemzedékek eszességét; az e tárgyakra rávezetett, sokszor ráparazolt ékitmény fölfedi e nemzedékek szépérezését, az ebben rejlő sajátosságot. Az előbbi megfelel a nyelvhasználatnak, a mint azt az élet követeli; az utóbbi a népelet megnyilatkozásának mesében, dalban és bölcsességének fokmérőjében; a példabeszédben.

Minálunk ezek az irányzatok ébredő félben vannak s a tárgyi részt a magyar nép ősfoglalkozásainak terén az 1896-iki ezredévi kiállítás alkalmából Herman Ottó mutatta be, még pedig a népies halászat és a pásztorélet köréből, oly formában, mely a külföldi jurytagok figyelmét is felkeltette.

A «Vasárnapi Ujság» olvasóinak emlékezetében van az a tüzetes ismertetés, melyet a «Magyar Halászat Könyve» megjelenése alkalmából adtunk; ezt a részt tehát ezúttal mellőzzük, adva azonban némelyeket a magyar pásztoréletből, annak a könyvnek fonalán, mely Herman Ottó tollából és számos rajzzal ékesítve «Ősfoglalkozások» czíme alatt most jelent meg, mint különben része a kiállítási föjelentésnek; de némelyekkel megpótolva, mint külön kiadvány is.

A magyar pásztorélet ősinek vehető tárgyi részéről nem emlékezett meg eddig semmiféle irodalom, mert nem is kutatta senki; ezért ez, ismeretünk mai állásában, egymagára álló típus s az marad mindaddig, a míg az összehasonlító kutatás nem derít föl rokonokat. A Nagy-kunsági számadó-gulyása szürös-gatyás öltözetében hatalmas szál ember s bármely világtáj felé keresünk valami rokon pásztor típus, hozzáfoghatót nem találunk. A nagy *Ecseg* pusztát vallja hazájának, inkább birodalmának a számadó-gulyás, hol az ő és a csikósgazda *konyos kunyhója* áll.

A csikós és a bojtárság nyári időben még felkötögeti a boeskort, néhol *csusza* a neve, melyet az ősi *törökkel* maga készít el s mely azonos azokkal a történetelőtti időkbelől származó csuszakkal, a melyek nagy ritkán a turfáretegekben kerülnek napfényre. A nagy-kunsági szikésken kerül még a kupáncos *pásztor-készség* — más-hol *szér* — is, melynek csontkupáncsai népvándorlaskorbéli díszítést mutatnak; részei: a

csont-török, késtök, tükör, acél és az erszény, a melyben legtöbbször kőkorai nyílhegy a kova és a kákabuzogány magja a tapló. A nagykun-sági szer acélja u. n. *szamárszurkáló*, mert sietős dologban járva, ezzel ösztökéli a juhász koma lapoczkát a «Bertalanját»; de akad nagyritkán másforma acél is, mely szakasztott olyan, mint a minő a leginkább ősi, történet-előtti sirokból került ki, p. o. Szeged és Kecskemét táján; és azonos a *vogulok* acéljával is, a kikkel való rokonságunkat az összehasonlító nyelvészet erős alapokon vitatja. Ebből világos, hogy ezek az egyszerű tárgyak sokszorosan összekapcsolják a jelent az iratlan múlttal s így becses nyomok nemzeti létünk leszármaztatásában.

Mielőtt a díszítésről szólnánk néhány szót, álljon itt egy megjegyzés a Dobos hegyi legelő-terület — Zala és Veszprém megyékkel közös —

ken. A lemezes korona-motivum gyakori; a fonás — kigyóhát, kukoricaszem, 24-ágú menve — mesteri.

A somogyi stilizált kosfejű sőtartó díszítés szerint rokon a Mátyás-korabeli ijakon látható ékességekkel, melyeknek korát és hovatarozását a Corvinok gyűrűs hollója igazolja. A legközelebbi multra nézve pedig érdekesen jellemző a *gőceji juhász-kampó*, mely a stilizált kosfejen kívül, gőceji ember fejét is mutatja, azzal a hajviselettel, a mely az általános védőkötelezettség óta kiveszőfélben van; mert a nép fia a katonaságnál megszokja és megszereti a nyírott haját.

Ez a sokból épen csak találmára kimarkolt sorozat is eléggé bizonyítja, hogy a népeletnek ősfoglalkozás-számba vehető része tüzetes kutatásra teljesen érdemes; leginkább azokért a tanúságokért, a melyek arra is felelnek, a mire

szintoly hatásuk van az artézi kutaknak az algéri Szahara-sivatagban is, hol a termőföldet jelentékenyen nagyobbá teszik.

* A leghosszabb utca jelenleg Bostonban van, hol egy 29 kilométernyi hosszúságú forgalmi vonalat követtek ki s alakították át utcává.

* A gyilkosságok száma az európai államok közt legnagyobb Olaszországban, de az öngyilkosságokra vonatkozólag Oroszország van az első helyen.

* A déli sarkhoz. A híres norvég utazó, *Nansen*, miután az északi sarknál tett utazásairól a felolvasásokat befejezte, most a déli sarkra készül. Oda is a jég ellenállására készült «Fram» hajóval akar menni, de még egy másik hasonló szerkezetű hajóról is gondoskodik. Messzi utjára sok kutyát visz magával, mert egyik hajója a lehető legmesszebbre megy a jég közé és aztán szánexpedíciókat küld ki, melyeknek védőhelye maga a hajó lesz. Olyan utról, mint a milyent az Éjszaki-tengeren tett, hogy egy hatalmas jégtáblán menjenek az áramokkal, délen nem lehet szó, mert a déli sark jégtömegei nem annyira táblaalakúak, inkább jég-hegyek. A második hajó a jégszelen hajóznék és



AZ ECESE PUSZTA KONTYOS KUNYHÓJA.

Herman Ottó «Ősfoglalkozások» című új könyvéből.

putrijáról. Ezen a területen századunk első felében a pásztorság még nomád életet élt; akár a kirgizek végtelen pusztáin. Az ingóságot számár czipelte s a pásztor és a nyáj ott halt meg, a hol az alkony érte. Az ötvenes években az «új rend» telepedésre kényszerítette a Dobos szabad népét s akkor született meg a gyeppel fődött putri, *Palkóék* kedves mulató tanyája. Ma már kőház épült minden arra való helyen s így század lefolyása alatt a vándor állapotból félszár madártelepedés lett.

A pásztorságnak szemlélődésre hajló lelkiülete az, a mely a népies szépnek hódolva, ékítményt véseget használati tárgyára, kedves szerszámjára, sokszor a művészetig emelkedve. És itt is belövell egy-egy sugár messze multakba. A karkások sora egy századot ölel föl; a legrégibb, szégeselt, 1794-ből való, a legújabb, pikkelyes, 1895-ből. A lemezes, szép keleti forma, tagozatlan löherlevél-lemez, ezen oly szírom, mint a régi magyar, sodronyománcoz egyházi kelyhe-

néve az irott történet sokszorosan néma marad, így világot derítenek a származás kérdésére is.

EGYVELEG.

* Az artézi kutaknak sehol sincs oly nagy jelentőségük, mint Queensland ausztráliai gyarmatban. Ebben a nagy országban, melynek területe több mint ötszöröse hazánknak, a vízhiány miatt mind-éddig alig fél millió lakosa van. Folyói is vannak ugyan, de azok nyáron gyakran kiszáradnak. Felfedezték azonban, hogy a föld mélyében igen sok a víz s azért most egymás után furják az artézi kutakat, úgy hogy 1880 óta már 541 ily kutat furáltak. Némely helyen már 3—4 méter mélységben kaptak vizet, de egy helyen 2000 méterig kellett lehatolni, a mely két ennél fogva a legmélyebb a déli féltekén. A víz többnyire nagy erővel tódul ki s a források igen gazdagok, úgy hogy ma a fűrt forrásokból 180 millió gallon vizet kapnak naponként, míg a a természetes forrásokból csak 10 milliót. Sok artézi kút vize patakokat teremtett, mások csatornákat levezetve, egész vidékeket alakítottak át, úgy hogy rövid idő múlva az artézi kutak az egész országot megváltoztatják. Kisebb mértékben, de

tudományos vizsgálódásokat végezne. Az expedíció kivitelenek idejét még nem határozták meg.

* A kakasról kisütött egy tudós névrokona, Hahn Ede német tanár, hogy megszelídítése tisztán azért történt, mert őra helyett használták. A tyukok ugyanis kezdetben igen keveset tojtak s gyéren szaporodtak, ellenben a kakasról már az ősidőkben észrevették, hogy éjjelkor kukorékol s ez ott, a hol a polgári napot az éjféltől számítják s őra nincs, nagy fontosságu. Amerika fölfedezése után rögtön vitték a spanyolok kakaot oda őra helyett s igen boszankodtak, hogy a kakasok az új világban nem voltak oly pontosak. Abessziniában, Brémában és a kaffer négerknél vannak hivatalból alkalmazva óramondó kakasok s a keleti karavánok rendszeren visznek magukkal kakasokat, hogy a hajnali indulás idejét megtudják. Dél-Azsiából csak Kr. e. az 5-ik században hozták először a kakaot Európába, itt azonban nincs oly nagy tekintélye, mint őrahirdetőnek, de a rest cselédekét és tanulókat gyakran rémítik vele.

* A hamis fogak száma, melyeket New-Yorkban készítenek, évenként legalább 4 millió. A fogtekhnikusok általában 1 tonna arany, 3 tonna ezüst s mintegy 200.000 forint értékű platina anyagot használnak fel.

A BUDAI ÚJ SZERB PÜSPÖK.

Hosszú küzdelem előzte meg a budai új szerb görög-keleti püspök megválasztását, melyben egyebek közt az új egyházfő aránylag fiatal kora is tekintetbe jött. S a mult év augusztus 11-én Karlóczán összeült püspöki zsinaton résztvett őt püspök közül csak kettő szavazott *Bogdanovics* Lukijánra, míg három *Sevics* archimandritára adta szavazatát. A harmadik jelölt, *Teleski* Plátón, egy szavazatot sem kapott. Az elnököl patriárka azonban élve az ő «votum conclusivum»-ával, vagyis döntő szavazatával, *Bogdanovicsra* szavazott s a választást ennek javára döntötte el.

Ez a választás megütöztetést keltett a szerbek körében, s e miatt a magyar kormány olyan értelmű előterjesztést tett *Ő Felségének*, hogy a kedélyek megnyugtatósa végett, ne hagyja jóvá a választást, hanem új választást rendeljen el. Ennek következtében *Brankovics* György patriárka az új választás megejtésére, mult év december 6-ikára Karlóczán egybehívta a püspöki zsinatot. Ezuttal is: *Sevics*, *Teleski* és *Bogdanovics* Lukiján voltak a jelöltek. A zsinaton megjelent öt püspök közül négyen *Bogdanovics* Lukijánra adták szavazatukat, s így az elnököl patriárka (minthogy az egyik püspök tartózkodott a szavazástól), *Bogdanovics* Lukijánt a budai szerb püspökségre egyhangulag megválasztottak nyilvánította.

Az elégedetlenkedők ezúttal mit sem hozhattak fel a választás ellen, melyet az igaz hazafiak örömmel fogadtak.

Ő Felsége jóváhagyása február 5-én érkezett le a kormányhoz, illetőleg *Brankovics* patriárkához.

A fölszentelés nagy egyházi ünnepélyességgel a jövő hó első napjaiban, Karlóczán megy végbe a patriárka és az összes püspökök részvétele mellett. A fölszentelést a hivatalba való beiktatás követi, a mi *Szent-Endrén* történik meg.

Bogdanovics Lukiján az elmúlt febr. hó 21-én tette le az esküt a király kezébe. Az eskünél gróf *Andrássy* Aladár főkamaramester és dr. *Wlassics* Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter volt jelen, s az eskü szövegét *Madách* Manó miniszteri tanácsos olvasta föl.

Az új püspök kellemes modorú, szeretetreméltó ember, s ezen tulajdonságai kiváló készséggel és férfias komolysággal párosulva, még megnyerőbbé teszik egyéniségét. Hivatásában a leglelküismeretesebb papok egyike.

Bogdanovics Lukiján (*László*), Baján született 1867 május 10-én. Gimnáziumi tanulmányait a bajai ciszterezitáknál, a teológiát Karlóczán végezte kitünő sikerrel. Jogot az egri joglizeumban hallgatott, a hol mindkét alapvizsgálatot kitüntetéssel tette le.

1891. év nyarán *Brankovics* György szerb patriárka meghívása folytán a beocsini zárdában letette a szerzetesi fogadalmat s mint szerzetes diakonus, majd nem sokára protodiakon, egy ideig *Ujvidéken* az ottani szentszéknél mint aljegyző működött s egyszersmind az *ujvidéki* állami tanintézetekben hitoktatója volt a görög-keleti vallású növendékeknek.

Ugyanazon év decemberében a karlóczai görög-keleti szerb főgimnáziumba hivatott meg hittanárnak, s ez állásban 1894 június végeig maradt; mely időtől fogva, *Magyarerecs* volt budai püspöknek 1896 őszén bekövetkezett haláláig, a patriárka mellett, mint főegyházmegei

szentszéki jegyző és referens működött; mint archidiakon, s később mint protosyncellus. *Magyarerecs* halála után 1896 novemberében, előbb mint patriárkai mandatárius, majd 1897 január végétől, püspökké való megválasztásáig, mint a budai egyházmegye *Ő Felsége* által kinevezett adminisztrátora vezette ezen egyházmegyének ügyeit. A patriárka 1897 év elején beocsini archimandritának (apát) nevezte ki, a mit püspökké való megválasztása követett.

Bogdanovics Lukiján magyarul jól tud, s nemcsak a legfiatalabb szerb püspökök egyike, hanem egyszersmind egyházának legképzettebb papjai közé tartozik. *Ivánovics* József.

A TÖRVÉNY ELÉBE.

Életkép.

Sem Kis Péter, sem Nagy Pál, de még *Zöld János* sem hitték volna soha, hogy őket valaha fegyver közt kísérjék végig a falun.

Pedig bizony úgy lett az; annak is eljött a napja; egyszer csak a csendőrök, a katonák



BOGDANOVICS LUKIJÁN, A BUDAI ÚJ SZERB PÜSPÖK.

közrekapták ő kelmöket s elvitték oda, a hova sohase kívánczoltak, be a városba, a törvénylátó urak elébe.

De hát furcsán forog a világ s olyanok esnek meg benne, a mit meg sem álmódott volna az ember.

Lám, Kis Péterék is nyáron eljártak aratni, napszámba, télen is akadót olykor egy-egy kis dolog s éldégetek szépen, egyik esztendőben jobbakban, a másokban szűkebben. De hát bele nyugodtak, azt gondolván, hogy így kell ennek lenni, így volt mindig s így is lesz. Egyszer jó esztendő, máskor szűk, egyszer hopp, máskor kopp, ez a világ rendje.

Írást, könyvet nem sokat olvastak, a biblián kívül régi történeteket, históriákat s úgy elgyönyörködtek rajta vasárnaponként, meg a téli esteken, a mi azokban írva volt.

Hanem hát egyszer haza jött a *Bacsó Pál* fia Budapestről, a hol valami gyárban dolgozott s nagyon furcsa dolgokat kezdett beszélni. Azt mondta, hogy minek annak az uraságnak húsz-ezer hold föld, mikor a szegény embernek egy kicsi sincs. Nem okosabb volna azt felosztani? Így aztán mindenkinek lenne. A napszám is kevés, minek dolgozik a szegény ember annyit, mért nem beszélnek össze s akkor aztán egy akarat-al azt mondanák, hogy nem megyünk ennyire,

hanem annyit, a hogy mi megszabjuk! Ha pedig az uraságnak nem tetszik, hát munkálja meg maga a birtokát, majd meglátjuk mire megy! A munkás az úr, nem a birtokos. Így kell ezt megérteni, emberek!

Eleinte csak nevettek a *Bacsó* beszédét s azt mondták rá, hogy bolond. De volt mégis, a ki gondolkozába esett rajta; csupa jó lenne biz az, úgy lenne igazság a földön.

Egyszer meg *Bacsó* valami újságokat kapott Budapestről; abban voltak még csak különös dolgok. Eljárt vele malomról-malomra, házról-házra s úgy olvasta, úgy magyarázta.

Nem sok idő telt bele, már akkor itt is, ott is mondogatták, hogy mind csupa igazság az, úgy van az; különben hát nyomtatásban is van, ha igaz nem volna, ki sem engednék nyomtatni. Sok az adó, nagy a teher, kevés a kereset, mind csak úgy lehetne ezen kevéteni, a hogy az az újság mondja.

Egyszer meg vendége érkezett *Bacsónak*, olyan úrféle. Sokat sügtak-bügtak együtt, esténként tíz-tizenöt embert össze is hívtak hol *Bacsókhoz*, hol máshová s az idegen úrfurma nagy magyarázatokat tartott. Nagyon sok cifra szó volt a beszédében, de amnyit ki lehetett belőle érteni, hogy a mostani világ sorsa nem jól van, változtatni kell rajta. Szervekedni kell, szociálista-egyletet kell alakítani, meg a mi fő: tagsági díjakat gyűjteni, 5 krajczárt, 10 krajczárt, vagy a hogy lehet.

A sok beszédnek lett is fogantja, mind jobban zúgtak a faluban, egyre többen helyeselték, a mit az újság írt.

Megalakult a szociálista-kör is, holdvilágon mind többen esküdtek bele, ki-vált, a mint hire terjedt, hogy nagyon hatalmas urak is a munkás nép mellett vannak, csak épen azt kívánják, hogy szervezkedjenek, minél jobban szervezkedjenek. Akkor aztán majd lesz «valami».

Kis Péterék is beállottak az egyesületbe és utóvégre már ők lettek a vezérek. Egyszer fel is hívták őket Budapestre, a hol sok mindent láttak, sokat hallottak, nagy urakkal beszéltek s mint bizonyost hirdették otthon, hogy csak ugyan lesz «valami», csak épen össze kell tartani.

Eljött aztán az aratás ideje, de Kis Péterék nem mentek el, kiállottak ugyan szokás szerint a piacra, de nem vállaltak munkát. Nem a viláért sem. Kimondták, hogy ennyiret mennek s ha a gazda kevesebbet ígért, még csak szóba sem állottak vele, hanem másképp igazították szájukban a pipát s félre fordultak, mintha nem is hallanák a szót.

A gazda pedig máshonnan kerített nagy nehezen aratókat. A Kis Péterék szája meg üresen maradt.

Mikor aztán bekövetkezett a tél, nem volt mit enni s még igazabbnak mutatkozott, hogy nem jó a világ. Jól mondták a budapesti elvtárs urak, jól írja az újság. Ne hagyja magát a ki ember, a ki igaz czuczilista!

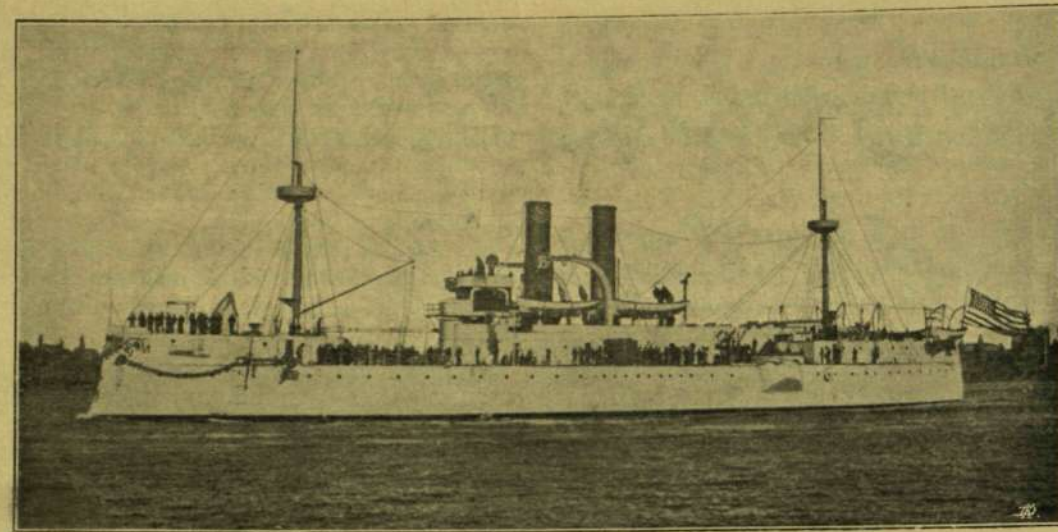
Hát nem is hagyták Kis Péterék, utóbb már a piacon nagy gyűlést tartottak, pedig a hatóság nem engedte meg. Csak úgy zúgott a sok mindenféle fenyegetőzés, hogy majd így lesz, meg úgy lesz. Eljen a czuczilizmus!

Egyszer aztán trombitaharsogás, dobpergés verte fel az utcaikat, nagy csapat katona érkezett s egész sereg csendőr.

Sorra vették a vezéreket házaít, s bizony fegyver közt került Kis Péter is, Nagy Pál is, meg *Zöld János*. Elöl két csendőr, hátul két katona, középen a vezérek.

Most már menjünk be, arra a törvényszék felé! A kerítések mögöl szomorúan s megdöbbenve nézik lányok, asszonyok a különös menetet, a vezérek pedig azt gondolják magukban, hogy bizony még sem egészen úgy lesz az a dolog, a hogy az az újság, meg a pesti elvtársak hirdették!

A hűvös szél megrezgeti egy kicsit azt a kasszát, a melyik az egyik padlástlyukon ki van dugva, mintha azt kérdezné: vajjon visszakerültek-e szegény emberek, mire én rám kerülne a sor? Lám, egryvé teremtett minket az Isten,



A «MAINE» AMERIKAI HADIHAJÓ.

minek hallgattak a lázító beszédre! Hiszen ha nehezen is, de tisztességesen megéltünk együtt eddig is; nem förödhet mindenki tejbenvajban. Nem az a világ rendje. Azon pedig ti nem fordítottok. Jertek vissza mielőbb, ne egyen itt engem se a rozsda!

Bizony, kerüljenek is haza Kis Péter uramék, azután lássák be, hogy hibáztak, — a mi hát megcsikar — lássák be, hogy az Isten teremtett szegényt az gazdagot, kell annak mind a kettőnek lenni; úgy is volt, eddig is, úgy is marad mindig. Baj van, az igaz, sok; de hát nem így kell azt gyógyítani, így csak még mérgeesebb lesz. Azt se irigyeljük, ha másnak többje van, mert bizony nem abban áll az igazi boldogság s mindig több elégedettebb ember akad a kunyhókban, mint a palotákban, a népek pedig az a legnagyobb ellensége, a ki annak nyugalmát teljesíthetetlen vágyak költésével felzavarja.

A «MAINE» AMERIKAI HADIHAJÓ ELSÜLYEDÉSE.

A kubai fölkélok és a spanyolok közötti harcok már annyira elmeresedtek, hogy az amerikai Egyesült-Államok jónak látták az ügybe a humanitás szempontjából csillapítólag beavatkozni. Tüntető czéllal a folyó február 6-án útnak indították Kuba sziget fővárosába, Havannába, egyik első osztályú hadihajójukat.

A «Maine» hadihajó február 8-án érkezett meg Havanna elé s nem csekély zavart okozott a városban és a hatóságoknál. A «Maine» megérkezése után horgonyt vetett s várakozó állásban maradt a város előtt. Febr. 16-án reggel 9 óra 45 perczkor a város lakosait egy óriási robbanás zavarta föl, a melyet egymás után még három újabb dörmögés követett. A robbanások a «Maine» hajón történtek, mely teljesen rommá lett s hirtelen elsüllyedt legénységével együtt, kik közül csak néhányat sikerült megmenteni. Mentők a spanyolok voltak, az «Alfonz XII.» czirkáló hajó legényei, kik hat matrózt és egy tisztet ragadtak ki a halál torkából s ezeket rögtön a havannai katonai kórházba szállították apolás végett. Megmenekült a hajó kapitánya is, de szintén megsebesülve.

A «Maine» hajóra való tisztek nagy része egy másik amerikai hajóra volt hivatalos vacsorára, ott maradtak éjjelre is és így elkerültek a biztos halált. A robbanást az eddigi vizsgálatok szerint a hajó kazánjának szétpattanása okozta, tehát nem valami ellenséges spanyol torpedó, mint eleinte gyanították.

A «Maine» csatahajó egyike volt az Egyesült-Államok legjobb hajóinak. 1895. év őszén becsatolták vízre. Hossza 105, szélessége 21, és magassága fenekétől a tetőzetig 20 méter volt. Hatalmas testét két csavar hajtotta 12 ezer lóerjű gőzgéppel; teljes menetsebességgel 18 tengeri mérföldet, azaz 33 kilométert haladt óránként. E gőzgépnek kívül a hajón még 16 más gépezet volt elhelyezve úgy mint dinamók, szellőztetők, felvonók és gőz szivattyúk. Első osztályú fűszerrelés négy 25 centiméteres és hat 12 centiméteres hátültöltő ágyúból állt. Ezekon kívül hét-hat fontos és nyolcz egy fontos gyorstűzelő ágyú volt rajta, s végül az árboczosarakban négy revolver-ágyú volt elhelyezve. A hajó teste 30 centiméternyi vastag 5

százalékos nickel-aczélból készült. Személyzete 34 tisztből és 380 emberből állt. A hajó teljes felszerelésével együtt hat millió kétszázötven ezer forintba került és párja volt a «Texas» nevű csatahajónak.

PÁRISI DIVATTUDÓSÍTÁS.

Páris, február végén.

Mindazon hírek daczára, melyeket a nagymérvű izgalmakról s az itteni társadalmi élet pangásáról s több efféle tünetekről világá böcsájtanak, ki kell jelentenem, hogy a farsang nagyon fényes volt.

A divat termékei az ipar és művészet folytonos haladását jelelik. Nemesak selyem és bársony kelméink, csipkénk, hanem még a mindennapi használatra való olcsó szövetek is a világ piacát uralják. Kínai és japáni minták után készült francia gaze, Crêpe de chine, Mousseline, színes selymek a mintáktól csakis az árú névre különböznek, és alig hiszem, hogy ezentúl a kelet országából hozott méregdrága divatcikkreke sorozulnánk.

Párisban ép úgy, mint Londonban, Berlinben, Bécsben és Szent-Pétersvárdon kizárólag francia kelmékből készült báli, elfogadó és séta ruhákat viselnek.

Szabás dolgában feresesebb hálók és estélyeken uszályt ismét gyakrabban lehet látni, mélyen kivágott derek, tülsígos csipke vagy szalag-diszítések gyéren fordulnak elő. Fialat hölgyek fehér, világoskék vagy rózsaszínű gaze-zal bevont egyszínű selyem ruhát, és könyökig érő fehér bőrkeztlyűt viselnek. A haj egyszerűen minden ékszer vagy virágdisz nélkül van fésülve. Ékszer alig látni. Fialat asszonyok gyémántokat s egyéb drágaköveket viselnek. E tekintetben az elsőbbség az amerikai gyarmat hölgyeit illeti, kik igen bőven el vannak látva ékszerekkel.

Az enyhe időjárás daczára szőrmés köpenyek nélkül senki sem jár, és a tavaszi idény mintái mindössze is rövid felöltőkre, kabátokra és csipkére szorítkoznak, mely irányban valami különös újdonságot nem igen látnam.

Ezuttal egy Weille párisi műtermében készült remek estélyi toillete képét mutatom be. A ruha kelméje világoskék és fehér Peking selyem, félhosszi uszályval. A derék elejét valamint a hosszút szűk újjakat Vandyeke csipkék díszítik, a szegélyeket chinchilla szőrme képezi. Mousselin vállrojtók és piros bársony öv. Nagyon csinos a zubbony szabású, de mindamellett egyenes derék, mely az egész öltönyt díszruhává teszi.

A. e.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Az ősfoglalkozások, halászat és pásztorelet. Irta Herman Ottó. Az általános művelődés terjedésével, a mely mindjobban behatol a nép minden rétegébe, s felkeresi a félreeső pusztaik, hegyszakadékok egyszerű lakóit is, gyorsan halványulnak, kopnak, vagy végkép eltűnnek a régi szokások, feledésbe mennek a legérdekesebb eszközök, azok használati módja; ősrégi szavak, kifejezések egymás után kihálnak, szóval mindaz rohamosan pusztul, a mi nemzetünk óskorára oly becses és más útján meg nem szereshető világosságot volna hivata vetni. Ezért fele-több érdemes munkát látogatott végzett Herman Ottó, a kiváló tudós, midőn rendkívüli szorgalommal és nagy szakértelemmel, nemesak tömörked becses néprajzi tárgyat és adatot gyűjtött össze, hanem azokat rendszerbe szedve és földolgozva, a fenti

czim alatt könyvben is kiadta. Voltakép az «Ezred-éves kiállítás eredménye» czimű kiállítási főjelentés V. kötetéből való külön lenyomat ez, de megvan az a nagy előnye, hogy így a nagy közönség részére könnyebben hozzáférhető lett. Ezenkívül egy füg-gelék is van ezen kiadáshoz csatolva, mely egybe-foglalja azon érdekes képeket, a melyeket Nécsy István a szerző által 1896-ban Bécsben tartott ismertető előadásához készített és a melyek sokban hozzájárultak az ősfoglalkozások fontos voltának kidomborításához. A könyvben számos sikerült kép van, a melyek közül néhányat lapunkban mi is be-mutatunk. A munka a «Pesti könyvnyomda rész-venytársaság»-nál jelent meg.

Petőfi-Album. A Petőfi-társaság az 1848-iki márcziusi napok emlékét díszes albummal ünnepli, összegyűjtve abban a Petőfőre vonatkozó ereklyé-ket, melyek költők, történettudósok, írók, festők után maradtak ránk. Bartók Lajos, Szana Tamás, Endrődi Sándor szerkesztik, az élő jelesek közül sokan gazdagítják dolgozatokkal, Jókai szintén irt bele. A díszes album a közelebbi napokban jele-nik meg 30 iven. Egy fűzött kötet 6 frt, díszkötésű 8 frtért rendelhető meg.

Fölötte érdekes *Petőfi körözövelo*, persze német nyelven, a melyhez Petőfi maga ír kommentárt, megjegyzvén, hogy sok hiba van benne; különösen a személyleírás utolsó pontja háborítja fel Petőfit, mert az áll benne: «Bekleidung nach der deutschen Mode.» Az album közli annak a szerződésnek a másolatát is, a melyet Petőfi Emich Gusztával kötött összes költeményeinek kiadása dolgában; a «Talpra magyar» kézirat-másolatát, Petőfi egy levél-t Telegdi Lajos debreczeni könyváruhoz, a mely-ben értesíti, hogy a «Honvéd» czimű verséből 5000 példányt küld neki. Szendrői Juliának, a költő hit-vesének is van egy levele, melyben meggyőződését fejezi ki, hogy Petőfi Sándor az erdélyi csatában elesett. A mellékelt illusztrációk közt kiválóan becsesek Zichy Mihály «Petőfi Apotheosis», *Munkácsy* «Petőfi bucsuja a szülői háztól», *Lotz* «Petőfi halála» s Petőfi szatirikus eposzáinak, a «Helység kalapácsa» első kiadásának czimképe és hátlapja.

A magyar szabadságharc története. Évekkel ezelőtt indult meg Lampel R. (Wodianer és fiai) ki-adásában *Graca György* munkája Az 1848–49-iki szabadságharc története. A fűzetes kiadásból az első kötet 1894-ben készült el, s az egész munka, öt nagy kötet, most jutott befejezéséhez. Minden esetre a legterjedelmesebb leírása szabadságharcunknak, az események leírója pedig a könnyebb elbeszélő modort választotta. Van benne több részlet, mely újabb kutatások és történeti források felhasználásának eredménye.

A «Szabadságharcunk hadi eseményei» czimű fejezet időrendben felsorolja az összes ütközeteket E kimutatásból megtudjuk, hogy a maroknyi ma-gyar sereg a másfél éves hadjárát alatt 433 ütkö-zetet, csatát vívott. Érdekes része az V-ik befejező kötetnek az *életrajzi leczikon* is: több mint 400 rövid életrajz, a szabadságharc csaknem valamennyi nevezetesebb szereplőiről. A munkát közel 900 illusztráció érdekesíti; több szinnyomató mű-melléklet, a különféle arczképek egész sorozata, számos csatákép, hasonmás, ereklye, s. b. A nyomdai kiállítás is díszes. A bekötési táblákon Zala György budai honvédszobrának kicsinyített dombormű más-solata díszelg. Az öt kötet ára díszkötésben 35 frt. Megrendelhető Lampel R. könyvkereskedésében Budapest, Andrassy-út 21. szám alatt, 1 frtos havi részletfizetésre is. Ezenkívül 96 harmincz krajczáros fűzetben is kapható.

Mikszáth új könyve. A Légrády-testvérek kiad-sában megjelenő *Legjobb könyvek* czimű sorozat-ban a 11-dik kötetet Mikszáth két elbeszélése fog-lalja el, melytől a kötet is «Gavallérok — Ne okoskodj Pista» címet kapott. A «Gavallérok»-nak Sárosmege a színhelye, s egy lakodalmat fest le, melyben a módon és tehetségén túl való hívalkodást sok humorral, mesterileg írja le Mikszáth. A városi gavallérok után éppen olyan jóízű történetet követke-zik: «Ne okoskodj Pista.» Ez szelíd, illdikus törté-net egy házibarátról, a ki csábítani akar. A szerző mindjárt így kezdi történetét: «Olyan elbeszélést már sokan irtak, a hol az író úgy kezdte a megtör-tént anyagot, úgy vitte a szálakat s úgy állította szembe a részleteket, hogy a semmiből egy konfliktus következik. Hát iszen az is szép mesterség. De én e helyett olyan konfliktust tudok, a miből nem következik be semmi.» De ezt a konfliktust érde-mes elolvanni. A két vásonkötésű könyv ára 1 korona.

Az Egyetemes Regénytárból, a Singer és Wolf-ner czég kiadásából ismeretes vállalatból a közelebbi napokban három kötet hagyta el a sajtót: *Alko-nyat*, regény, írta Szántó Kálmán, kitől a napi lapok tárczájában már több nagyobb elbeszélés jelent meg. *Családi hasonlatosság*, regény, írta Croker B. M. Két kötet. Minden kötet ára 50 kr.

Tisztek és asszonyok czimmel Farkas Emőd hírlapíró újabb kötetet adott ki katonatörténeteiből. Ismeri a kaszárnya világát, és egy-egy képet eleve-nen rajzol le az apró történetekben. A czimképpel ellátott csinos kötet a Wodianer-féle könyvkeres-kedésben kapható, ára 60 krajczár.

Magyar könyvtár. Lampel Róbert kiadásában a «Magyar könyvtár» újabb fűzetében a következők jelentek meg: *1848. márczius 15-ike*, írta Graca György. *Manfréd*, drámai költemény Byrontól, fordította Abrányi Emil. *Viola Viola*, négy elbeszélés Agai Adolftól. *Válgunk el*, vígjáték Sardontól, fordította Fái Béla. *Deák Ferencz* 1861-iki felirati beszéde, melyet a tanrend szerint minden iskolában olvastatnak. *Lezáncolt Prometheus*, Aischylos tragédiája, görögből fordította Zilahy Károly, be-vezetéssel ellátta Tóth Rezső. *Vadásztörténetek*, írta Bárony István. Egy-egy fűzet ára 15 kr.

A keresztény nő czimen adta ki a múlt esz-en-dőben Ruschek Antal esperes-plebános, a széptollu egyházi író azokat a felolvasásokat, melyeket a budapesti katolikus körben nagyobbban tartott. Nemesak sokan hallgatták, hanem mikor a fel-olvasások díszes könyv alakjában megjelentek, a könyv is rövid idő alatt elkel. A Szent-István-társulat most második kiadásban bocsátja közzé, szép kiállításban és Hirsch Nelli tizenegy művészi illusztrációjával. A nő hivatása, a gyermeklány, a hajadon, a hitves nő, az anya, a nő egyedül, az özvegy nő, a házasságon kívül, a szerzetesnő: ezek Ruschek könyvének tárgyai. A könyvet a Szent-István-társulat tagjai kapják évi illetményül.

Üdvözlőgye Mária, írta Stolz Albán, magyar nyelvre átdolgozta Ruschek Antal esperes-plebános. Tagjai számára kiadta a Szent-István-társulat. Az anyagi áldozat minden mondatához vallásos el-mékedés fűződik.

Esperanto, világnyelv. Gyakorlati és elméleti módszer a Zamenhof-féle világnyelv néhány nap alatt való megtanulására. Nyelvtannal, gyakorlatok-kal és szótárral. Irta Barabás Abel. Előszóval ellátta dr. Bálint Gábor kolozsvári egyetemi tanár. Megjelent Kolozsvárt a szerző kiadásában. Az *esperanto* tudvalevőleg újabb kísérlet egy világnyelv alapításához, miután a *volapük* sehogy sem vált be világnyelvnek. Az esperantót az előzőekben Bálint Gábor dicseri, hogy egyszerű és könnyen megtanul-ható. Ára 2 frt.

A műcsarnok tavaszi kiállítása. Az idei tavaszi nemzetközi kiállítás, melyre a külföld legjelesebb művészei kaptak személyes meghívót, érdekesnek ígérkezik. Már idáig is több kiváló művész küldte el bejelentését. A tárlat érdekességét növeli fogja az, hogy *Moncha* Alfonz Párisban élő magyar művész rajzaiból, vízfestményeiből, illusztrációiból és pla-kátjaiból egy több mint kétszáz számból álló gyűj-temény lesz látható. A magyar művészek közül is sokan nagyobb kompozícióval készülnek részt-venni a kiállításban.

A Nemzeti Szalonban ezentúl nemesak által-ános tárlatokat rendeznek, hanem egy-egy művész maga is rendezhet kiállítást, vagy többen is saját műveikből.

Plakát-kiállítás. Az iparművészeti muzeumban most nálunk szokatlan, de érdekes kiállítást rendez-nek. *Kammerer* Ernő képviselő, az országos képtár kormánybiztosa külföldi utjában 2000 művészi kiállítású fali hirdetést gyűjtött össze. Ezeket fogja az iparművészeti muzeum a nagy közönségnek bemutatni. Van közöttük akárhány, melyet kiváló művészek rajzoltak.

Vigszínházban. Február 25-ikén adták Bracco Róbert, a jeles olasz drámaíró darabját, *Vége a szerelemnek*, melyet szerzője szatirikus színjáték-nak nevez. Fordította Radó Antal.

Bracco ez eddig a «Beestelen» és «Álarcz» szin-műve ismeretes nálunk, s köztünk is rokonszen-vezett tetteik az olasz író. A «Vége a szerelemnek» is szellemes termék, de igazi tartalom nélkül. A fel-keltést, hogy «Vége a szerelemnek» a férfiakra vonatkoztatja, kik körülrajongnak egy szép asz-onyt, az elvált férj is eljön, hogy béküljön, ő is az őt udvarló sorába kerül. Csakhogy mindezek a fér-fiak a szerző torzításai, a világban talán élnek is elszörvő, de ily csapatosan nem. Cselekvény nem is sok a darabban, de elmés párbeszéd, mulatságos helyzetek savat borsot hintenek, s a derűség sem hiányzik a nézetéren. A darab hősnője Fontanarosa Anna grófnő, a ki két év óta elváltan él férjétől, mert férje szerelmében megingott a hit. Ezért úgy



ESTÉLYI ÖLTÖZÉK.

akar boszút állni, hogy szintén hűtlenséggel viszo-nozza családását. Csakhogy udvarló — mindnyájan karikatúrák — a szép asszony szívére hatni nem tudnak. Az udvarlók közt egyszerre megjelenik a férj is, s ime az sem különb. A grófnő ugyan tartózkodással fogadja, de mikor meglátja, hogy a hosszú utazás után férje mélyen alszik előszobájában, egész-sen fölháborodik. «Még azt mondják, nehéz beszü-letes asszonynak maradni!» — fakad ki a grófnő. Ebben van a darab ingatag morálja. Már hajlandó Sandro gróf udvarlását elfogadni, mikor a férj közbelép, s épen akkor volt meggyőződni felesége erényességéről, mikor az udvarlót az asszony elbu-jtatta. Közük ismét helyreáll a családi béke. Alkal-masint e befejezésért nevezte a szerző szatirikus színjáték-nak darabját. Elmésségénél fogva a színmű tetszett, s az előadás összessége, a játék összhangja, gyorsasága, a színpad eleganciája is kiemelték Bracco darabjának finom részleteit. *Lánczy* Ilka és *Fenyvessi* Emil (nő és férj) az első a jó előadásban. Aztán az öt udvarló állt helyt szerepében: *Gál* Gyula, *Góth* Sándor, *Ráthonyi* Ákos, *Szerémi* Zoltán és *Győző* Lajos. A Vigszínház előadásainak művészi értékét a közönség méltányolta is.

KÖZINTÉZETEK ÉS EGYLETEK.

A magyar tud. akadémia február 28-iki ülésén Szilády Aron bemutatta Dézsi Lajosnak «Szent Ágoston rendszabályainak magyar fordításához» czimű dolgozatát.

E fordítást Bánffy György végezte 1541-ben, ki pálos-rendi szerzetes volt, s mint ilyen a Gregorius Coelius Pannonius nevével viselte. A fordítást néhai Szabolcs Károly történetírónk a csiki ferenczrendi szerzetes fedezte föl, mely az 1537-iki velencei zárdában egyedül őrizte meg ezt a latin és magyar kiadásból egyedül őrizte meg ezt a latin és magyar szövegű magyar művet. A fordítás, mely tömör és gördülékeny, nyelve miatt is becses irodalmi kincs, majdnem teljesen kiegészíti a régi magyar szer-zetes regulákat előző kódexeket. Szilády után dr. Szimyei József mutatta be a «Nyelvtudományi Közlemények» legutolsó fűzetét.

Az akadémian megindultak már a *tagajánlások* is. Ezeket márczius végéig kell benyújtani a fő-

títkárnál. Új tagnak ajánlják gr. Apponyi Albertet is a II-ik osztályban.

A mérnök- és építész-egylet február 27-ikén tartotta közgyűlését. *Hieronymi* Károly az elnöki megnyitói beszédében az az óhaját hangoztatta, hogy a tagok minél többször érintkezzenek, a különböző szakok mívelői közt ezzel az eszmék örvendetes tisztulását hozhatnák összhangba.

Azután Fittler Kamill terjesztette elő titkári jelentését. *Fabian* János egyleti igazgató jelentette, hogy a tavalyi bevételek 37,091 frtot, a kiadások 37,240 forintot tettek ki, az 1898-ik évre bevétel-ként 38,120 frt, kiadásként 38,087 frt van elő-írányozva. A választmány indítványozta, hogy az egyesület legkiválóbbját, válassza meg dísztagjái festészet legkiválóbbját, válassza meg dísztagjái-knak. Ez egyhangulag meg is történt, s a dísz-okmányt a Lotz-unnepen küldöttség nyújtotta át a mesternek. A Hollán-díjat, a melylyel az egyesület közlönyében megjelent legjobb értekezést jutalmaz-zák, az idén megosztják *Rupsics* György (200 frt) és *Kain* Albert (100 frt) között. A közgyűlés vé-gén megejtették a választásokat. Alelnök: *Ney* Béla lett.

A történelmi társulat márczius 3-iki ülésén gr. Teleki Géza elnökölt. *Kamerer* Ernő a most meg-jelent «Zichy kodex» IX-ik kötetét ismertette. Be-mutatta az eredeti okleveleket, melyek fontos kut-forrásul használnak Zsigmond, Albert és Ulászló király uralkodása alatti idők tudományos kutatásá-nál. Ezután gróf Zichy Jenő hosszabb beszéd kísé-retében bejelentette, hogy a Batu kán által elrabolt trofeákat és egyéb okmányokat legközelebbi exped-íciója alkalmával igyekzeni fog visszaszerezni. Ezután a pénztári kimutatást olvasták föl.

MI UJSÁG?

A király elutazása. A király márczius 3-án este távozott Budapestről Bécsbe. A főherczegek és fő-herczegnők már előbb elhagyták a magyar fővárost. Majd minden este udvari ebéd volt, leginkább kato-nai jellegű. Ó Felsége napközben többször kirándult Gödöllőre vadászatra, a mikor uralkodói gondjai

megengedték. Mert itt időzése alatt sokszor kellett a minisztereket meghallgatni. Bécsből is mind a három közös miniszter, ezenkívül báró Gautech osztrák miniszterelnök kétszer is Budapestre érkezett. Az osztrák állapotok zürzavarossága következtében a király legközelebbre tervezett útjának rendjében is valószínűleg változás áll be. A királyné, a kit Ő Felsége meglátogat, e hó elején Turinba érkezett. A király a jövő hóban, alkalmasint húsvét vasárnapján este érkezik Budapestre, hogy másnap, ápril 11-én fogadja az országgyűlés hódoló küldöttségét, mely az 1848-diki törvények szentesítésének ötvenéves fordulójára alkalmából jelenik meg Ő Felsége előtt. A Felség csak rövid időre, talán egy napig időzik itt. Nem sokára azonban ismét eljön a delegációk egybegyűlése.

A király e hó első napján délután megjelent Koller fényképész műtermében és sok alakban levette magát. Ő felsége a műteremben levő fényképeket is megzemlélt, nagy elismeréssel szót a fotográfia haladásáról.

Stefánia özvegy trónörökösne betegsége. Stefánia főhercegnő még a mult hó közepén megbetegedett, s ezért nem jöhetett Budapestre az udvari ünnepélyekre. A mult héten az özvegy trónörökösne betegsége komoly fordulatot vett. Tüdőgyulladás és mellhártyagyulladás mutatkozott. A főhercegnőt éjjel-nappal apóczák ápolják. A budavári királyi palotába naponként négyszer érkezett távirati jelentés hollytéről. Brüsszelbe, a belga királyi családhoz is sűrűn intéztek tudósításokat. Utóbbi napokban a főhercegnő láza csillapult.

József főherceg születésnapja. József főherceg március 2-ikán töltötte be születése 65-ik évét. A főherceg most Fiumében időz, ott fogadta a szerenese kívánatokat, oda érkeztek az üdvözlések, melyekhez egész Magyarország szívből csatlakozott.

Frigyes főherceg és Izabella főhercegnő a párisi kiállításon. Az 1900-iki párisi kiállítás magyar osztályának kormánybiztos, Lukács Béla volt kereskedelmi miniszter Frigyes főherceg és neje, Izabella főhercegnőnek meghívására Pozsonyba utazott, hogy velük egyrészt az Izabella



Jantyk Mátys rajza.

MUNKANÉLKÜLI NAPSZÁMOS.

főhercegné védnöksége alatt álló pozsonyi háziipar-egylet, másrészt a főhercegi uradalomnak a párisi kiállításra leendő bemutatása ügyében érkezik.

A kereskedelmi miniszter újabb kitüntetése. Ő Felsége Dániel Ernő báró kereskedelemügyi miniszternek az elsőosztályú vaskoronarendet adományozta. A miniszter két év leforgása alatt második

szor részesül legmagasabb kitüntetésben. Az ezredévi kiállítás körüli érdemeiért magyar bárói rangra emeltetett, most pedig szintén a legnagyobb kitüntetések egyikében részesült.

Jókai és az amerikaiak. A mult héten Budapestben időzött Doubleday Nelson ismert amerikai kiadó nevével, hogy Jókai művei fordításának és kiadásának Amerikára való kizárólagos jogát megszerezze. Doubleday a Mare Twain és Henry Georg műveinek is kiadója és a legnagyobb new-yorki kiadócéggé tulajdonosa. Jókai az amerikai kiadót igen barátságosan fogadta és a kívánt szerződést megkötötte. A szerződés meg fog szünetelni azokat a visszafelvételeket, melyeket Amerikában Jókai műveivel üznek. Így például a «Tengerszemű hölgy» és a «Páter Péter» már négy kiadást ért Amerikában a nélkül, hogy Jókai azért írói tiszteletdíjat kapott volna.

Az egyetemről. A budapesti orvosi egyetemre néhai dr. Kovács József helyére a király dr. Dollinger Gyulát nevezte ki a sebészet nyilvános tanárává, a ki eddig is helyettesítette Kovácsot. Dollinger most 48 éves. Nyilvános rendkívüli tanárnak 1891-ben nevezte ki. — Az orvosi egyetem másik eseménye dr. Tauffer Vilmos tanárnak, a jeles nő orvosnak jubileuma, a kinek nem az évek jubileuma alkalmából rendezték az elismerés szép ünnepét, hanem a szakmájába tartozó ezredik operációnak, melyet biztos kezével március 3-ikán végzett a szülészeti klinikán. Tanítványai s tisztelői itt gyűltek össze, s az operáció után dísz emlékalbumot adtak át neki. Dirner egyetemi tanár az elismerés szép szavaival üdvözölte Tauffert, ki megindultan válaszolt.

Olasz királyi herceg az éjszaki sarkon. Az aostai herceg legifjabb fia, Lajos abruzzói herceg, az olasz királytól engedelmet nyert egy éjszaksarki kutató expedíció szervezésére és már utban is van Krisztiánia felé, hogy ott kikérje Nansen Fridthjof tanácsát és útbaigazítását. A herceg most 25 éves, tengerésztiszt és nagy előszeretettel foglalkozik a tudományokkal.

A pápaszemet hajdanában nagy tiszteletben részesítették a spanyolok s sokan hordozták díszkét, bár nem volt reá szükségök. Astorge marquis, Nápoly alkirálya, mellszobrot rendelt meg magának, különösen kikötötte, hogy pápaszeme csinos legyen s egy sevilnai zárda főnöke egyik barátot, ki érdemeit szerzett, azzal tüntetett ki, hogy engedélyt adott neki pápaszem viselésére.



Jantyk Mátys rajza.

ELFOGOTT SZOCIALISTA ZAVARGÓK.

Az ausztráliai szárazföldön s a közelében levő Tasmanián s Új-Zeelandon jelenleg 130 millió irtos alapítványokat tett és a százköteket számtalan jótéteményben részesítette. — Nagy-Barsai BARCSAI ÁKOS, cs. és kir. kamarás, 48-as honvédszázados, sok ideig országgyűlési képviselő, több rendjel tulajdonosa, hunyadmegei nagybirtokos, életének 70-ik évében Déván, honnan ho'tttestét Alpesterre szállították — VADNAI VADNAY BARNABÁS, nyug. törvényszéki bíró, Miskolcon, 80 éves korában. — MATUSKA GRÖNY, nyug. törvényszéki bíró, életének 89-ik évében, Liptó-Szent-Miklóson. Az elhunyt Matuska Péter országgyűlési képviselő atya volt. — DR. LŐINCZY FERENCZ, orvos, nyug. belügyminiszteri titkár, a «Közegészségügyi Kalauz» szerkesztője, egy időben a «Magyar Állam» dolgozó társaság és «Mátyás Diák» című kath. irányú néplapot is szerkesztett, 52 éves korában, Budapestben. — VAJNA DÁNIEL, Máramaros megye ökrmezei járásának főszolgabírája, Ökörmezőn. — VIZKELETY GUSZTÁV, 1848/49. honvédfőhadnagy, megyei közigazgatási bizottsági tag, tb. főszolgabíró, 78-ik évében, Torontál-Petrovosszellan. — GALLUBICH IMRE, somogyi uradalmi és körörvos, 34 éves, Iharos-Berényben. — KALAPIS JÁNOS, a csongrádmegei Algyő köztség jegyzője, Algyőn. — ROSENFELD FARKAS, Sáros megye törvényhatóságának tagja, 68 éves, Kis-Szebenben. — ETSEDI CSABÓ FERENCZ, nyug. főmérnök, 60 éves, Nagy-Váradon. — FARKAS JÁNOS, paksi segédteljesbíró, 24 éves. — BLASKÓ LAJOS, postamester, 65 éves, Ócsodón. — DRÓSY LAJOS, nép- és ipariszkolai tanító, 32 éves, Gyulán. — MATHÉNYI NÁNDOR, régi honvédszázados őrmester, 69 éves, Budapestben. — ACS GRÖNY, 72 éves és ZAJLIT MÁRTON, 70 éves, mindkettő régi honvéd, Nyiregyházán. — NEMES ISTVÁN, régi honvéd, 73 éves, Nyir-Bogdányban. — ILLES FERENCZ, birtokos, Eger-Lövön, 62 éves korában. — BASSOLA ÁRPAD, a tolnai lovas-kaszárnya felügyelője, nyug. czikói körjegyző, 48 esztendő, Tolnában. — TAKÁCS ANTAL, nyug. számtartó, 95 éves korában, Budapestben.

Öz. GROISZ GUSZTÁV szül. Szász Zsuzsánna, dr. Groisz Gusztáv országgyűlési képviselő és a kolozsvári egyetem nyug. tanárának édes anyja, 84 éves korában, Kolozsvárt. — ÖZ. FORSTER ZSIGMONDNÉ, szül. jobaházi Döry Emma, életének 60-ik évében, Tabodon. — MÁRTON ANNA, a csikmegei polgári leányiskola tanítónője, 24 éves korában, Csik-Szent-Mártonban. — ÖZ. SÁMUEL JOZSEFNÉ, szül. Kandel Mária, dr. Sámuel Lázár országgyűlési képviselő édes anyja, 95 éves, Kolozsvárt. — TÖGL KÁLMÁNNÉ, szül. Hittrich Teréz, 40 éves, Kis-Tétényben. — FITTLER IRÉNKE, Fittler Kamillának, az iparművészeti iskola igazgatójának és neje, szül. Vasskó Irénke kilencedféléves leánykaja. — ÖZ. STEINWASSER ANTONIA, életének 51-dik évében, Fehértemplomban. — ÖZ. GÁLL JÁNOSNÉ, szül. Perschits Borbála, 87 éves, Budapestben.

HALÁLOZÁSOK.

GYARMATHY MIKLÓS, Kolozs megye alispánja, kit a belügyminiszter nem régebben a vidéki színházak országos felügyelőjévé nevezett ki, meghalt Kolozsvárt, március 2-ikán, 68 éves korában. A köztisztviselőben állt férfi kora fiatalasága óta a közpályán működött. A szabadságharcot Bem táborában küzdötte végig, aztán sokáig bujdosott az Alföldön, majd a gazdaságra fordította tevékenységét s egy jó ékét is talált föl, mely Gyarmathy-éke név alatt vált ismertté. Az irodalommal, művészetekkel állandóan foglalkozott. 1861-ben Kolozs megye tisztviselőjének választotta. 1867-ben, az első alkotmányos közgyűlésen Kolozs megye ismét tisztviselőjének választotta. 1872-ben főjegyző, 1875-ben megyei alispán lett. A honvédség újra szervezésekor mint szabadságot állományú százados lépett szolgálatba, de ideje nem engedvén, hogy mindkét hivatásának megfelelően, két év múlva kilépett a honvédség kötelékéből, s egész idejét a közigazgatás ügyének szentelte. 1892-ben Kolozs megye szépen megülte 25 éves közszolgálati jubileumát s ehhez a társadalom is melegen csatlakozott. A király 1893-ban a III. osztályú vaskoronarenddel tüntette ki. Tavaly a belügyminiszter a vidéki színészet rendezésének feladatával bízta meg. Ebben azonban a halál meggátolta. Az érdemes férfiú arcképét lapunk 1895. évi 35-ik számában közöltük.

VINCZ GYULA, Ugocsa megye főispánja, volt országgyűlési képviselő, elhunyt e hó 2-ikán Nagy-Szöllősen, 57 éves korában. Fiatalabb éveiben Máramaros megye tisztviselője volt s 1892-ben választották meg képviselővé a vissói kerületben, melyet 1897-ig képviselt, a mikor főispán lett.

Dr. SCHWIMMER ERNŐ, a budapesti egyetemen a bőr-kórtan tanára elhunyt február 25-ikén, 61 éves korában. Csak a mult ősszel ünnepelték huszonöt éves tanárságának jubileumát, s akkor lapunk arcképét is bemutatván, tüzetesen ismertette működését. Temetése Budapestben élnék részvét mellett ment végbe.

SARLAY JÁNOS, régi honvédtüzér, a győri főreáliskola nyug. tanára elhunyt 76 éves korában, Sárhögárdon. Nagy érdemű tudós férfiú volt, egykor jó barátja Petőfinek, Klapkának. Szepes-Remetén született 1823-ban; tanult jogot, bölcsészetet, teológiát; aztán végig küzdötte a szabadságharcot, a mért egy évig tartották fogságban az Új-épületben. 1851-ben a szarvasi gimnázium tanára lett és 25 évig maradt ennél az intézetnél, mint a fizika professzora. Időközben nevelősködött a gróf Bolza családnál s mint ilyen nevelője volt Csáky Albinné grófnénak, a ki Bolza-leány. Szarvasról Győrbe került Sarlay s egész a mult évi májusig tanított az ottani főreáliskolában. Ekkor nyugalomba vonult és azóta Sárhögárdon élt visszavonulva.

Elhunytak még a közelebbi napokban: PRIFACH JÓZSEF, székesfehérvári nagyprepost, ki nagy jótékonyságáról volt ismeretes. Életében 60—70.000 irtos alapítványokat tett és a százköteket számtalan jótéteményben részesítette. — Nagy-Barsai BARCSAI ÁKOS, cs. és kir. kamarás, 48-as honvédszázados, sok ideig országgyűlési képviselő, több rendjel tulajdonosa, hunyadmegei nagybirtokos, életének 70-ik évében Déván, honnan ho'tttestét Alpesterre szállították — VADNAI VADNAY BARNABÁS, nyug. törvényszéki bíró, Miskolcon, 80 éves korában. — MATUSKA GRÖNY, nyug. törvényszéki bíró, életének 89-ik évében, Liptó-Szent-Miklóson. Az elhunyt Matuska Péter országgyűlési képviselő atya volt. — DR. LŐINCZY FERENCZ, orvos, nyug. belügyminiszteri titkár, a «Közegészségügyi Kalauz» szerkesztője, egy időben a «Magyar Állam» dolgozó társaság és «Mátyás Diák» című kath. irányú néplapot is szerkesztett, 52 éves korában, Budapestben. — VAJNA DÁNIEL, Máramaros megye ökrmezei járásának főszolgabírája, Ökörmezőn. — VIZKELETY GUSZTÁV, 1848/49. honvédfőhadnagy, megyei közigazgatási bizottsági tag, tb. főszolgabíró, 78-ik évében, Torontál-Petrovosszellan. — GALLUBICH IMRE, somogyi uradalmi és körörvos, 34 éves, Iharos-Berényben. — KALAPIS JÁNOS, a csongrádmegei Algyő köztség jegyzője, Algyőn. — ROSENFELD FARKAS, Sáros megye törvényhatóságának tagja, 68 éves, Kis-Szebenben. — ETSEDI CSABÓ FERENCZ, nyug. főmérnök, 60 éves, Nagy-Váradon. — FARKAS JÁNOS, paksi segédteljesbíró, 24 éves. — BLASKÓ LAJOS, postamester, 65 éves, Ócsodón. — DRÓSY LAJOS, nép- és ipariszkolai tanító, 32 éves, Gyulán. — MATHÉNYI NÁNDOR, régi honvédszázados őrmester, 69 éves, Budapestben. — ACS GRÖNY, 72 éves és ZAJLIT MÁRTON, 70 éves, mindkettő régi honvéd, Nyiregyházán. — NEMES ISTVÁN, régi honvéd, 73 éves, Nyir-Bogdányban. — ILLES FERENCZ, birtokos, Eger-Lövön, 62 éves korában. — BASSOLA ÁRPAD, a tolnai lovas-kaszárnya felügyelője, nyug. czikói körjegyző, 48 esztendő, Tolnában. — TAKÁCS ANTAL, nyug. számtartó, 95 éves korában, Budapestben.

Öz. GROISZ GUSZTÁV szül. Szász Zsuzsánna, dr. Groisz Gusztáv országgyűlési képviselő és a kolozsvári egyetem nyug. tanárának édes anyja, 84 éves korában, Kolozsvárt. — ÖZ. FORSTER ZSIGMONDNÉ, szül. jobaházi Döry Emma, életének 60-ik évében, Tabodon. — MÁRTON ANNA, a csikmegei polgári leányiskola tanítónője, 24 éves korában, Csik-Szent-Mártonban. — ÖZ. SÁMUEL JOZSEFNÉ, szül. Kandel Mária, dr. Sámuel Lázár országgyűlési képviselő édes anyja, 95 éves, Kolozsvárt. — TÖGL KÁLMÁNNÉ, szül. Hittrich Teréz, 40 éves, Kis-Tétényben. — FITTLER IRÉNKE, Fittler Kamillának, az iparművészeti iskola igazgatójának és neje, szül. Vasskó Irénke kilencedféléves leánykaja. — ÖZ. STEINWASSER ANTONIA, életének 51-dik évében, Fehértemplomban. — ÖZ. GÁLL JÁNOSNÉ, szül. Perschits Borbála, 87 éves, Budapestben.

Szerkesztői mondanivalók.

Elszál az élet. Tavasz és szerelem. Különösen az elsőben nagyon érzem, hogy szerző küzd a formával, s részint darabosan, részint dagályosan fejezi ki magát. A dagályosságot nagyon előmozdítja a sűrűn előforduló keresetlenség. Az élet elszál mint előforduló keresetlenség a vissói kerületben, melyet 1897-ig képviselt, a mikor főispán lett.

Ismeretem. Elég csinos; de a két szív regényére valamivel több világosságot kellett volna vetni.

Boldogságom. Feleségemhez. A szép, nemes érzelmeket kissé fakó színekkel festi.

Szépen dalol. E kísérlet arra mutat, hogy szerzőnek egyáltalán nincs hivatottsága a versírásra. Jobb, ha további eredménytelen kísérletek helyett megelégszik azzal a tiszta és nemes gyönyörűséggel, melyet a jó költők olvasása nyújt.

Elmelkedés. Kora reggel. Telen. Iskolás versek, hűdégek, merevek; hiányzik belőlök a valódi ihlet, a múza eszöjka.

Utolszor láttalak. Lázban. Nem ütök meg a mértéket.

Nem közelhetők: A szerető. Egy ismeretlenhez. Enyészett. Bő gyönyörű. Egy levelet kaptam. Mint kis madár. Armány. Két utca van a faluban. Hazám képe. Rákóczi szelleme. Ezer éve. Ábránd. Mióta szereltek. Mint a kis méh. A tavasz.

SAKKJÁTÉK.

2051. számú feladvány. Kohts és Kockelkorntól.

Világos indúl s a harmadik lépésre matot mond

A 2036. sz. feladv. megfejtése. Kohts és Kockelkorntól.

Világos.	Sötét.	Világos.	Sötét.
1. Vg6-47	--- d6-d5 (a)	1. ...	--- c3-e2
2. Kf3-g4	--- Fb4-e1	2. Hg3-e2	--- Kgl-h1
3. Vg7-f2	--- t. sz.	3. Vg7-f2	--- stb.
4. H mat.			

Helyesen fejtették meg: Budapest: K. J. és F. H. — Andorfi S. — Kovács J. — Grébenben: Kovács Ferencz. — Sarkadon: Nuszbeck Sándor. — Zárcezen: Ronga Károly. — A pesti sakk-kör.

KÉPTALÁNY.

A «Vasárnapi Ujság» 6-ik számában közölt képtalány megfejtése: A bűntetést el lehet engedni, de a bűn megmarad.

Felelős szerkesztő: Nagy Miklós. (L. Egyetem-tér 6. szám.)

VAJDA PÁL
székes-főv. polgári iskolai rendes tanár

„Szépirásiskola”-ja
VIII. ker., József-körút 31/b sz.
Biztos és alapos kiképzést nyújt
főrangú és előkelő családok
gyermekei részére (esetleg saját lakáson)
a magyar, német szépirás és rondsírásból.
Pedagógiai képzettségem és a téren általában ismert jó hírnevem — a n. t. szülőknek — biztosítékot nyújtanak, hogy a legszigorúbb követelményeknek is megfelelni képes vagyok.

Bőr- és szépségápolás szakorvosa
med. univ. Dr. Révész Benő
Budapest, Kerepesi-út 63. sz. I. em.

24 évi gyakorlat, a berlini és bécsi kórházakban szerzett tapasztalatai alapján, gyorsan és alaposan gyógyítja az összes 7506
bőr-, ideg és nemi bajokat. Szépségi hibákat, anyajegyeket, májfoltokat, pattanásokat, szemölcsöket, rőzst, fagyasztásokat, hajhullást, fejbőrbetegségeket, szakszerű tanácsokkal az arcz és kéz ápolására.
Feltűnő eredménnyel gyógyítja a tilkos betegségeket név alatt ismert összes férf-, női bajokat s azok következményeit.
Rendel: délelőtt 8—12, d. u. 2—5 és este 7—8 óráig.
Levelekre azonnal válaszol. Kívánatra gyógyszerrekről is gondoskodik. Min'ent-or mély diszkrétó.

Foulard-selyem

65 kr. ól — 3 frt 35 krig méterenként legújabb mintázat és színben —

valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — aima, csikos, kockázott, mintázott és damaszi stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.)
Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámtmentesen és házhoz szállítva.
Minták postafordultával.
Magyar levelezés. — Szijecza kétszeres levélybéllyeg ragasztandó.
HENNEBERG G. selyemgyárai, Zürichben
(cs. és kir. udvari szállító). 7377

VALÓDI

Ara csomagoként 25 krajczár (50 fillér) 500 gramm.

Kaffreiner-féle malátakávé gyáral Bécs-München

Saját érdekünkben csakis ezen eredeti csomagokat kérjük és fogadjuk el.

„A világ legjobb sámfája“

FÖLDVÁRY IMRE

férfi divat és fehérnemű raktárában. **párja** **frt 1.50**

Budapest, IV., Koronaherczeg-utca 11. sz. és VIII., Kerepesi-út 9. 7578

Férfi ingek, Jäger-áruk, vadász és sport-cikkok és választékban kaphatók. Kesttyük és Nyakkendők.

Foulard-selyemkelmék

a legválogatottabb színnyalatokban, mérhetetlen választékban, ugyanint fekete, fehér és színes selymek a jó véseltetésért való jóállással. Magánosok számára a legjobb. Kézzel megrendelési forras. Ezer meg ezer leismerő írat. Minták franko. Svájcba a levelepórtó kézzel.

GRIEDER ADOLF ÉS TSA

királyi szállítók

7377 selyemkeltető gyárak szövetsége Zürich.

A modern vegyészeti hatalmas haladása és az ebből származó számtalan kosmetikus készítmények sem voltak képesek a 30 éven át bevált

Dr. Lengyel Frigyes-féle Nyirfabalzsamot

elnyomni, a legjobb bizonyíték tehát, hogy itt egy valódi, a természet által nyújtott szőpílczéről van szó. Ezen nyirfabalzsam egy sajátos 30 évi gyakorlati vegyi eljárás alapján preparáltatik és csak azután jön forgalomba. Ezen folyadék hatása, hogy a bőr felső hámszövetét lassankint lehántja és az által az alsó tisztított bőr fiatal színben és üdőségben jön napvilágra, megszüntet mindennemű kiütést, szeplőt, vörös foltokat és anyafoltokat, simítja a ráncos bőrt és a himlőhelyeket lassankint teljesen olosztja és az arcbőrnek üde és egészséges színt kölcsönöz.

Egy korsó ára használati utasítással együtt 1 frt 50 kr. A nyirfabalzsam hatásának támogatására Dr. Lengyel Frigyes-féle

Benzoe szappan

ajánlatos. Egy darab ára 60 és 35 kr. Raktáron minden jobb gyógyszertárban. Főraktár Magyarország részére Török József gyógyszerésznél Budapest, Király-utca 12.

Mindenütt dícsorít a híres Machleid-féle

Kecskeméti arezkenőcsöt

Hatása a kecskeméti növényzappannal oly meglepő és elismert milyet e téren széptérszer el nem ért és föltl nem mult. Egyik jó tulajdonsága, hogy általában utóhatása sohasem lesz. Egy tégely ára használati utasítással 50 kr. Egy drb kecskeméti növényzappannal 32 kr.

Kapható:

FARKAS IGNÁCZ

Mátyás királyi gyógyszerárban Kecskeméten. Budapest: Török, Dr. Egger, Raditz R. és Fónagy J. gyógyszerészeknél. 7602

A női szépség

emelésére, tökéletesítésére és fenntartására legkittünb, teljesen ártalmatlan, vegytiszta és szírmintés készítmény a 7502

Margit Crème.

Rövid idő alatt szüntet szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrtájkát (mit-esser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat és himlőhelyeket, még koros egyéneknek is üde bájos arczmint kölcsönöz, ára 50 kr., nagy 1 forint. Margit hülgypor 60 kr., 3 színben. Margit szappan 35 kr. Margit fogpép (Zahnpaste) 50 kr.

Készítő FÖLDES gyógyszerára, Aradon Deák Ferenc-utca 11. sz. Főraktár: Török József gyógyszerára, Budapeston Király-utca 12.

Dohányzók! Czigaretták papir nélkül! MOPS

SUPERIORES

Tollszopóka szivarkák szabadalm. szűrővel.

BAYONETAS

Arjegyzéket díjtalanul küld 7349

EGGIMANN & HEDIGER, BIEL Schweiz.

Veszérgyűnök Magyarország részére: Weiss és Langer cég Budapest, VI. Szerecsen-utca 8.

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a **Magyar Királyi Szab. Osztálysorsjáték VI. osztály** húzása (I. sorsjáték) f. é. márczius hó 9-től április hó 6-ig lesz és pedig a következő napokon:

Márczius 9, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 18, 21, 23, 24, 28, 29, 31. — Április 1, 4 és 6.

A húzások mindig d. e. 9 órakor kezdődnek és a magyar királyi kormány ellenőrző hatósága és kir. közbjegyzo jelenlétében nyilvánosan történnek a fővárosi vígadó termében. 7601

Budapest, 1898 február hó 27-én.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága

Lónyay Hazay.

Millenniumi nagy érdemmel kitüntetve.

DEHMAL KÁROLY

Zongora-gyáros és köleszőntézet. BUDAPEST, 7464

IV., Károly-körút 20. sz. Zongorák, pianók és rövid zongorák és választékban, használt zongorák eladása.

Javítások és hangolások olcsón eszközöltenek.

KIRÁLYNŐ-ARCCRÉME,

7552 legjobbnak ismert arczszépítő a világon.

Ezen arczcrème a legközelebbi idők alatt eltávolít az arczról minden bőrtisztatlanságot, u. m. szeplőt, pió senes, mészességet, s azt hófehérre és üdév teszi. Teljesen ártalmatlan. Egy tégely 70 kr., királynő-arczcrème szappan 1 drb 50 kr. — Királynő-hülgypor fehérs, rózsás és crème szímben 1 doboz 70 krajczár. Széki-úti főraktár:

Temesváry József

Angyal-gyógyszertára Zombor, Jókai-tér 2. Budapest Török József gyógyszerárban, Király-utca 12. sz.

Még csak rövid ideig!

Pestyi társaság körkép palotájában Városliget 7368

Krisztus a keresztfán és Jeruzsálem

Írásai körkép. Látható. reggel 9 órától este 4 óráig. Az esti órákban villanyvilágításnál. Belépő díj 50 kr. Gyermekjegy 30 krajczár.

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen

legjobb hatású szer a

RÉTHY-féle pemetefü-cukorka, mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszertárban. Egy doboz ára 30 kr., 5 dobozzal 1 frt 50 kr-ért bérmentve küld 7264

Réthy Béla gyógyszerész Béka-Osiban. Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírásom látható.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember. Ültetés távolsága 15—20 cm. Talaj minősége nem trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussasztzeit: August and September. Pflanzenweite: 15—20 Cm. Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A Mauthner-féle hirneves **konyhakerti- és virágmagvak**

zárt és hatóságilag védett csomagokban a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel valamennyi nagyobb vidéki **fűszer- és vaskereskedésekben** kaphatók.

A Budapestben Apátság-út 23-ik szám alatt létező MAUTHNER ODON cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jóállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve ábrával és a MAUTHNER névvel vannak jelölve, ugy a mint a rajz itt mutatja. 7559



11. SZÁM. 1898. BUDAPEST, MÁRCZIUS 13. 45. ÉVFOLYAM.

Előfizetési feltételek: VASÁRNAPI UJSÁG és egész évre 12 frt, POLITIKAI UJDONSÁGOK együtt félévre — 6 * Csupán a VASÁRNAPI UJSÁG { egész évre 8 frt, félévre — 4 * Csupán a POLITIKAI UJDONSÁGOK { egész évre 5.—, félévre — 2.50 Kétféle előfizetéshez a postai lag meghatározott viteldij is csatolandó.

PETŐFI SÁNDOR ÖTVEN ÉV UTÁN.

Irta Jókai Mór.

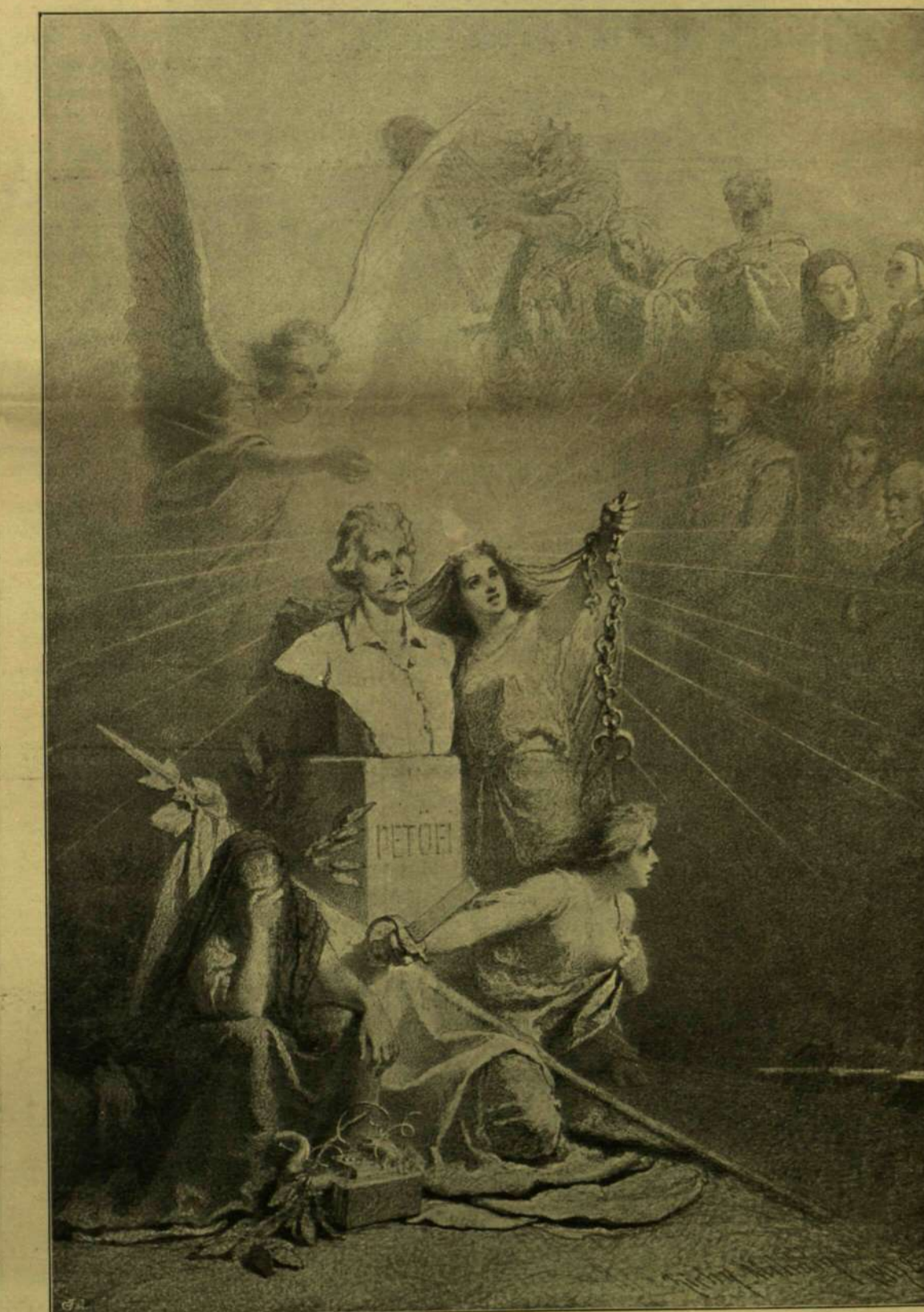
Szobrod előtt állok! beszédét hallgatom! Mert beszél a szobor, csak érzék kell hozzá, a mely meg tudja hallani, mit? Az érzék lát, a kö érez, ha emberi alakot öltött. E szobrot egy nép szerelme teremté, s a mit a szerelem hoz világra, annak élete van. S ha szülője halhatatlan, szülötte is az lesz. Ötven év múlt el azóta, hogy szavad felhangzott: Talpra magyar! s még mindig hangzik. A honfőkötőlességnek soha sincs pihenése. Küzdünk, fáradunk, védjük a hazát, a szabadságot, a nemzetiséget. Te mondtad, azt teszszük. Körüljártad e kerek földet, megismerted minden népet: a hogy azok megismerték a te műveidből a mi nemzetünket s visszatértél azzal a szóval, hogy «hazánk még mindig bokréta rajta».

A sors, a világszellem, a történet ura ellenkező irányban vitte el a föld körüli úton hazánkat, mint a merre te akartad: mégis oda hozta el, a hová te akartad. A szó tette vált. A mit magad előtt látsz, az mind a te szavaidnak megtestesülése. Látod az «arany szabadságot» és azt a népet, mely, ha a hazá kívánja, még ebből az aranyából is tud áldozni. Vaslánczaink nincsenek már: a mi összeköt, az aranyláncz, s azt nem «ragja le a rozsdá».

Új világ, új szellemélet támadt szerzte a hazában, de ebben az új életben mind saját megáldott, megjósolt eszményképeidre ismersz. S akár hová nyitssz be széles e hazában, palotába vagy kunyhóba, saját képmásodat látod szembejönni; otthon vagy mindenütt: kastyók csarnoka, nádas tetők pitvara, virágos rét, dalaidtól zendül.

Majd mikor meghallod félszázad évfordulóján azt a felriadó üdvkiáltást, a mit egy erős dandár zendít fel szobrodhoz — mert az a kis csoport, a szellem harczosainak, a szabad szó úttörő munkásainak csoportja, a kit te vezetél, azóta dandárrá nőtt fel — fölébredsz-e arra? megszólalsz-e arra? Szavadat meghalljuk, kik akkor ott leszünk, lelkünkbe bezárjuk és követni fogjuk.

«Talpra magyar!»



PETŐFI APOTHEOZISA. — ZICHY MIHÁLY RAJZA.